

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **12 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-7 w pol.
Rekwirowania Redakcja nie zwraca

Redaktor Naczelny i Wydawca: Dr. Adam Brzeski

Konto czekowe P. K. O. Nr 160-315.

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Tel. Redakcji dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji 286

Oddziały: Gdańsk, Stadteraben 6, telefon 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Staro-Bankowa 5, tel. 442.
Wejherowo, Gdańska 4, telefon 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Dworcowa 3, telefon 312.

Rok III.

Toruń, środa 22 kwietnia 1931

Nr. 91

Mrzonki rewizjonistyczne Niemców

Już się nie ograniczają do chęci zrabowania zachodnich ziem polskich

Berlin, 21. 4. (Pat). Zarząd główny niemieckiej partii ludowej na posiedzeniu w dniu wczorajszym uchwalił nowo opracowany program akcji, obejmujący wszystkie dziedziny polityki wewnętrznej i zagranicznej Niemiec.

M. in. program domaga się rozwizji granic wschodnich, odstąpienia Niemcom zagłębia Saary i Eupen-Malmedy, dopuszczenia ich do udziału w kolonjach zamorskich oraz kultywowania w narodzie niemieckim idei zbrojnej i militarnej.

Przywódcą partii ludowej poseł Dingeldey w dłuższym przemówieniu dał do zrozumienia, że partja ludowa gotowa jest w dalszym ciągu udzielić swego poparcia rządowi kancleza Brueninga. Mówca podkreślił, że unja ceina austriacko-niemiecka jest aktem samoobrony gospodarczej obu

państw zainteresowanych. Naród niemiecki nie może bez zastrzeżeń przyłączyć się do frontu mocarstw zachodnich, jeśli przedtem nie odzyska z powrotem „koniecznej dla swego rozwoju swobody przestrzeni i siły militarnej“.

Piękny gest Pana Prezydenta

Warszawa, 21. 4. (Pat). P. Prezydent Rzplitej w związku z ogólną redukcją poborów urzędniczych zarządził, by pobierane przez Niego uposażenie zmniejszone zostało o 15%, poczynając od dnia 1 maja 1931 r.

Znowu bezpodstawnie pogłoski o rekonstrukcji rządu

(z) Warszawa 21. 4. (tel. wł. Wczoraj pojawiły się znowu pogłoski o rekonstrukcji rządu. Sfery miarodajne zaprzeczają wszelkim pogłoskom o zmianach w rządzie, uważając, że dymisja rządu premiera Sławka przed ratyfikacją pożyczki kolejowej mogłaby być uważana jako niesolidaryzowanie się rządu premiera Sławka z podpisaniem pożyczki, którą rząd sam przeprowadził, pracując nad tem od dłuższego czasu.

Posiedzenie senatu w sobotę

Warszawa 21. 4. (PAT) Biuro senatu zawiadamia, że plenarne posiedzenie Senatu projektowane jest w sobotę dnia 25 bm. o godz. 16.

Przyjęcie u min. Janty-Polczyńskiego

Warszawa 21. 4. (PAT). Wczoraj p. minister roln. Janta - Polczyński o g. 14 wydał śniadanie dla delegacji gospodarczej Węgier, która przybyła na otwarcie wystawy win węgierskich.

Konferencja ministrów

(z) Warszawa, 21. 4. (Tel. wł.). Dnia 20-go b. m. odbyła się pod przewodnictwem premiera Sławka konferencja ministrów Pierackiego, Matuszewskiego, Składkowskiego, Prystora, Janta-Polczyńskiego, Hubickiego i Kozłowskiego, podczas której omówiono szereg akcyj w celu niesienia pomocy bezrobotnym.

Komunistki przygotowują się do wystąpień w dniu 1 maja w Polsce

(z) Warszawa, 21. 4. (Tel. wł.). Policja polityczna w Warszawie przystąpiła od kilku dni do likwidowania komórek komunistycznych w Warszawie.

Na podstawie rewizyj, przeprowadzonych w mieszkaniach, znanych polieji komunistów aresztowano kilkadziesiąt osób. Rewizje doprowadziły do ujawnienia i skonfiskowania 50.000 odezów komunistycznych, przygotowanych w związku z dniem 1 maja.

W pewnym domu w Warszawie oraz w Młocinach pod Warszawą znaleziono około 200 kilogramów literatury komunistycznej.

Przygotowania do sesji sejmowej

(z) Warszawa 21. 4. (tel. wł.) Wczoraj o godz. 1 przybył do gmachu Sejmu premier Sławek i udał się do gabinetu marszałka Sejmu Switalskiego, z którym odbył półgodzinną konferencję. Następnie premier Sławek wraz z marszałkiem Switalskim odbył konferencję z marsz. Senatu Raczkiewiczem.

Rozmowy te pozostają przypuszczalnie w związku z koniecznością ustalenia koniecznych prac obu Izb wobec zwolnienia sesji parlamentu przez p. Prezydenta Rzplitej.

Pierwsze posiedzenie Sejmu odbędzie

się w czwartek rano o godz. 10. Rządowy projekt pożyczkowy odesłany będzie do komisji skarbowej lub połączonych komisji skarbowej i komunikacyjnej. W czasie sesji Sejmu spodziewane są przemówienia ministrów Matuszewskiego i Kühna, którzy będą uzasadniać projekt pożyczkowy z punktu widzenia skarbowego i kolejowego.

Referat projektu ustawy, który przypadnie klubowi BB., objąć ma b. wicem. skarbu pos. Starzyński. Sesja może być zakończona już w sobotę wieczorem.

Pomyślne wieści dla kolejarzy

P. min. Kühn o uposażeniach na kolejach

Warszawa 21. 4. (PAT). P. minister komunikacji przyjął przedstawicieli Zw. kolejowych, którzy przybyli z żądaniem natury ekonomicznej.

P. min. Kühn obiecał iż od dnia 1 maja będą skasowane redukcje dni pracy w warsztatach i praca będzie ponownie odbywała się w ciągu pełnych 6 dni

w tygodniu. W sprawie rewizji djet pracowników kolejowych za podróże służbowe ulegną one mniejszej redukcji, niż djeti pracowników państwowych które dotychczas były wyższe. Również będą poddane rewizji premje prac na kolejach celem bardziej równomiernego ich podziału.

Komisarz rządowy w Gdyni już urzęduje

Ze źródeł urzędowych donoszą, że z dniem 20 kwietnia br. wprowadzono w życie rozporządzenie p. Prezydenta Rzplitej z dnia 24 listopada 1930 r. o ustroju miasta Gdyni. W związku z tem komisaryczny prezydent miasta Gdyni Bilek oraz starosta „grodzki Pożerski wprowadzili wczoraj w urzędowanie komisarza urzędowego p. Bronisława Bia-

łego. Z dniem objęcia urzędowania komisarza rządowego upływa kadencja członków magistratu oraz prezydium rady miejskiej, których funkcja przechodzi na komisarza rządowego.

Dotychczasowy komisaryczny prezydent Gdyni Bilek obejmuje stanowisko wicewojewody krakowskiego.

Pomorska Izba Handlowo-Przemysł.

mieć będzie charakter wybitnie morski

Prezydium izby przemysłowo-handlowej w Grudziądzu na posiedzeniu onegdajszym rozpatrywało m. in. sprawę organizacji izby w związku z powołaniem do życia trzeciej sekcji żeglugowo-portowej i przeniesieniem izby do Gdyni.

Prezydium izby jednomyślnie uchwalilo udać się delegacja w skład której wejdą wszyscy członkowie prezydium do p. ministra przemysłu i handlu w celu uproszenia go o jak najrychlejsze zainicjowanie uchwał Iz-

by, zmieniających pierwszą część jej statutu, co spowoduje ukonstytuowanie się Izby przy udziale nowej sekcji. Prezydium postanowilo prosić p. ministra również o zadekretowanie przeniesienia siedziby izby z Grudziądza do Gdyni. Poza tem prezydium izby postanowilo zwrócić się do p. ministra z prośbą o przyspieszenie nominacji delegata Izby przy tymczasowym wydziale portowym w Gdyni oraz o przydzielenie placu w Gdyni pod gmach Izby. Izba otworzy w naj-

bliższym czasie przy swym wydziale morskim w Gdyni referat prasowy, który wydawał będzie specjalne biuletyny o sprawach portowych i morskich oraz oddział informacyjny, z którego będzie mógł korzystać również ruch emigracyjny.

Dyrektor Izby odtąd urzędować będzie 3 dni w tygodniu w Gdyni. Plenarne zebranie Izby odbędzie się dnia 15 maja br.

Pod kopułą Inwalidów stanie pomnik

Marszałka Polski i Francji

Paryż 21. 4. (PAT). Dziennik urzędowy ogłasza tekst ustawy przyjętej w sprawie budowy pomnika marszałka Focha. Ustawa ta brzmi:

Pod kopułą kościoła Inwalidów będzie wzniesiony pomnik, do którego złożone będą zwłoki marszałka Polski i Francji Ferdynanda Focha — naczelnego wodza wojsk sojusznicznych w czasie wielkiej wojny 1914-1918. Kredyty na ten cel wyznaczone wynoszą 2 i pół miliona franków. Pomnik dłuta artysty rzeźbiarza Landowskiego gotowy będzie za dwa lata.

Dotkliwa klęska Hitlera w Austrii

Wiedeń, 21. 4. (PAT.). Omawiając wynik wyborów do sejmiku górnej Austrii, prasa stwierdza zwycięstwo stronn. chrześcijańsko-społecznych i dotkliwą porażkę Heimwehry. Wyborcy, którzy w listopadzie głosowali na Heimwehrę, wracają obecnie do stronnictwa chrześcijańsko-społecznego. Znaczne straty poniósł także blok Schobera, w skład którego jak wiadomo wchodzi niemiecko-narodowi i związek chłopaki. Otrzymał on tym razem 20.000 głosów mniej, niż w listopadzie. Narodowi socjaliści uzyskali mimo ogromnych wysiłków tylko nieznacznie wyższe głosów. — „Reichspost“ stwierdza, że hitleryzm nie znajduje w Austrii odpowiednich warunków.

Starogard przeciw bezprawiom gdańskim

Sejmik powiatu starogardzkiego na posiedzeniu onegdajszym postanowił jednomyślnie najenergiczniej zaprotestować przeciwko nieludzkiemu traktowaniu ludności polskiej na terenie W. M. Gdańska i zwrócić się do władz polskich z prośbą o zapewnienie tamtejszej ludności polskiej należytej obrony przed rozwyzdrzonymi czynnikami niemieckimi.

W Kasach Chorych

będą znaczne redukcje niepotrzebnego personelu

(z) Warszawa, 21. 4. (Tel. wł.). W związku z reorganizacją Kas Chorych i zmniejszeniem liczby Kas z 243 na 56 nastąpi prawdopodobnie znaczna redukcja personelu w poszczególnych Kasach.

Dotyczyć będzie ona szczególnie tych Kas Chorych, które były specjalnie rozbudowane z względu na istotne potrzeby ubezpieczonych. W niektórych Kasach Chorych bowiem stała administracyjnie przekraczają 27 proc. ogólnej sumy budżetu.

Interes Państwa ponad wszystko!

Przemówienie p. wojewody Lamota na zjeździe okręgowym Kół Zw. Oficerów Rezerwy

Na zjeździe okręgowym delegatów Kół Związku Oficerów Rezerwy w Toruniu wygłosił obszernie przemówienie p. wojewoda pomorski Lamoć, które podajemy poniżej w brzmieniu dosłownym:

„Panie Generale, Szanowni Panowie!

Ze szczególnym zadoleniem biorę udział po raz pierwszy w ciągu swego urzędowania na Pomorzu w pracach organizacji Panów, według mego bowiem rozumienia może ona wywrzeć niezwykle doniosły wpływ na kształtowanie się warunków życia publicznego tej dzielnicy, o ile działalność Panów oparta będzie niezłomnie i niezmiennie na tych walorach moralnych, które cechować winny oficera polskiego.

Jesteście Panowie zgola wyjątkowym zespołem ludzi; zebrani bowiem na tej sali reprezentują częstokroć całkiem odmienne sfery interesów, różnią się niejednokrotnie poglądami politycznymi, a przecież łączy Panów wyższe ponad to wszystko poczucie przynależności do jednej wielkiej rodziny, jaką jest Armia Polska i jej reprezentacja Korpus Oficerski.

Spadkobiercy ideałów rycerstwa polskiego, macie Panowie prawo i obowiązek wnieść je do życia społecznego we wszystkich tych środowiskach, gdzie los każe Panom pracować.

TRZY IDEALY — TRZY WARTOŚCI.

Z pośród wielu za najważniejsze w warunkach naszego życia współczesnego uważałbym trzy następujące wartości, które Związek Oficerów Rezerwy wnieść może w życie publiczne, aby je polepszyć, oczyścić i uzdrowić.

Za pierwszą uważam wysoko rozwinięte poczucie interesu państwowego.

Któż bowiem, jak nie oficer rezerwy, gotowy każdej chwili do porzucenia swego warsztatu pracy i do opuszczenia rodziny, aby włożyć mundur pójsić na wezwanie celem złożenia życia własnego w służbie Ojczyźnie, — ktoż lepiej, ktoż głębiej pojmuwać może interes państwowy?! Dla kogo, jak nie dla Panów właśnie jasnym być musi, iż końcowym celem wszelkich prac i wysiłków osobistych winien być tenże interes państwowy?! Ale oż to jest owe poczucie i zrozumienie interesu państwowego? Wszak każda grupa polityczna, każda organizacja głosi zazwyczaj, iż działa w imię interesu państwowego.

Jeśli to powiedzenie nie ma być pustym frazesem, jeśli mają z niego wypływać praktyczne nakazy postępowania, to trzeba się pokusić o bliższe spreycyzowanie jak rozumieć należy interes państwowy.

Postaram się wskazać na paru przykładach wziętych z życia, co pod tym pojęciem rozumiem.

Przeżywaliszy niedawno w atmosferze wielkiego podniecenia okres wyborów. Według różnych recept ci lub inni z pośród nas chcieli zbudować Polskę. — Szliszy do uray wyborczej uzbrojeni w czwórki, jedynki czy siódemki. Klóciłiszy się zawzięcie, czasami nadmiernie, o to, czyja recepta jest lepsza.

Jak dotąd wszystko w porządku. Tak dzieje się w każdym państwie i w każdym społeczeństwie. Tak bywało dawniej i tak będzie w przyszłości.

ZADANIA I OBOWIĄZKI NA POMORZU.

Ale mimo to na tut. terenie, na terenie Pomorza przed społeczeństwem polskim stanęło jeszcze jedno zagadnienie.

O ziemię tę trwa wickowa walka i spór, po ziemię tę wyciągają się obec, chciwé ręce!

W aktualnej chwili wyborów groziło niebezpieczeństwo, iż wewnętrzny nasz spór wykorzysta ten trzeci sztucznie uzyskując prawo reprezentowania tej dzielnicy.

Rzeczono zatem hasło, mniejsza o to z której strony, wzajemnego porozumienia się, aby nie zmarnował się żaden głos polski.

Można mieć takie czy inne poglądy polityczne, ale dla oficera rezerwy, jako człowieka reprezentującego interes państwowy, pozostaje w takim wypadku tylko jedna droga: stanowczego i zdecydowanego współdziałania w kierunku stworzenia możliwości porozumienia.

Oficer rezerwy bez względu na swoje przekonanie polityczne ma prawo i obowiązek twar do powiedzić swoim przyjacielom politycznym, przagnącym w roznamiętnieniu i zacietrzewieniu rozbić takie porozumienie: „Dosyć! to jest już działanie przeciwko interesowi pa-

stwowemu, ja oficer rezerwy Wojska Polskiego na to swojej zgody dać nie mogę!”

INTERES PAŃSTWA PONAD WSZYSTKO.

Weźmy drugi przykład.

Działła w Polsce taki czy inny Rząd, powiedzmy — Witosza, profesora Bartla, Marszałka Piłsudskiego...

Trudno mi wyliczyć wszystkie, bowiem było ich w Polsce aż nadto dużo.

Część obywateli jest w stosunku do tego Rządu w ostrej opozycji. Jak dotąd wszystko w porządku. Ale oto Rząd ów ma do przeprowadzenia na terenie międzynarodowym pewne zadania i pozbawiona poczucia odpowiedzialności taka czy inna grupa opozycyjna przenosi swą walkę z Rządem na teren międzynarodowy, przeszkadza tam i szkodzi znieawidzonemu przez się Rządowi.

Czy oficer rezerwy, choć byłby gorącym zwolennikiem tego kierunku politycznego ma prawo z tego rodzaju taktyką się godzić? Czy nie ma prawa i obowiązku w imieniu interesu państwowego jaknajostrej tennu się przeciwstawić?

I jeszcze jeden przykład.

Ministrem Spraw Wojskowych w Państwie Polskim jest Marszałek Józef Piłsudski lub dajmy na to Generał Józef Haller.

Przeciwko Rządowi w składzie którego ów Minister zasiada pewne grupy parlamentarne prowadzą zdecydowaną walkę polityczną. Aby dać wyraz swemu stanowisku, aby Rządowi temu życie gruntownie obrzydzić mają tysiąc i jeden sposobów, ale nie bacząc na to, iż Państwo nasze z dwóch stron podminowywane jest szeroko rozgązionym i dobrze opłaconym wywiadem, aby dokuczyć owemu Ministrowi, obcinają mu fundusz przeznaczony na walkę ze szpiegostwem.

Cóż ma powiedzić na to oficer rezerwy, który kiedyś za takie figielki polityczne płacić będzie własną i swych podkomendnych głowami?! Jakże winien zająć stanowisko bez względu na to, czy Ministrem Wojsny jest Generał Józef Haller, czy Marszałek Józef Piłsudski?

Jak Panowie widzą na tych właśnie nader drażliwych przykładach wziętych z życia politycznego można jednak kroczyć drogą interesu państwowego bez względu na przekonania polityczne i bez względu na przynależność do tego czy innego stronnictwa.

Trzeba jednak mieć odwagę szczerze, uczciwie i konsekwentnie to czynić.

O PIERWIĄSTEK DŻENTELMENSTWA.

Drugą z kolei wartością, jaką wnieść może Związek Oficerów Rezerwy do naszych stosunków wewnętrznych, byłaby pewnego rodzaju moderacja w walkach politycznych.

Chodziłoby tutaj o ów pierwiastek dżentelmenstwa, z którego tak bardzo wyzbyte zostały u nas rozgrywki polityczne, kierowane niestety częstokroć przez ludzi, którym to pojęcie najzupełniej jest obce.

Proszę Panów, przyjsie przecieć może chwila, gdy niedawni przeciwnicy polityczni znajdują się pod Waszym właśnie kierownictwem w okopach, wspólnie walcząc w obronie Ojczyzny. Czyż może być mowa wówczas o braterstwie broni, o wewnętrznej spoiwości armji,

gdy w walkach i rozgrywkach politycznych w przeddzień tej chwili prowadzonych poniewierana będzie godność ludzka, gdy w sercach pozostanie nie dający się niezem usunąć wzajemny żal i rozgoryczenie?

To, co tutaj mówię, nie jest bynajmniej zachętą do takich kompromisów, do ustępstwa od przyjętych zasad czy też do pewnego rodzaju oportunistyzmu.

WALKA POLITYCZNA W POLSCE IDZIE O RZECZY WAŻNE.

o sprawy mogące stanowić poprostu o istnieniu Państwa.

Kompromis w niejednym wypadku byłby niemęską słabością, mógłby się nawet stać fatalnym błędem.

W niejednym wypadku walka jest koniecznością, a złamanie przeciwnika obowiązkiem.

Ale walczyć należy w ten sposób i takimi metodami, aby się miało pełne prawo tam w okopach podejść do wczorajszego przeciwnika z wyciągniętą dłonią i z jasnym, otwartym czołem.

Któż zatem bardziej niż wy, Panowie, powołany jest do czuwania nad tem, aby Wam właśnie oficerom wojska polskiego nie została uniemożliwiona kiedyś obrona Ojczyzny?

Trzecim wreszcie pierwiastkiem, który najbardziej może cechować musi Waszą, Panowie, organizację i który wnieść może obowiązek do życia duchowego Polski, jest

POJĘCIE HONORU.

Trudno jest określić, trudno ująć w paragrafy i nakazy, jakie są drogi postępowania zgodnego z honorem.

Ujęte zostały w kodeksy i ustawy normy prawne, regulujące życie ludzkości.

Spisane zostały w dekalogach, w przepisach religijnych normy postępowania etycznego.

Nicema natomiast pisanych norm postępowania honorowego, a przecieć jak ważną odgrywają one rolę w dziejach narodów i jednostek!

Każdy z Panów, podczas służby frontowej zwłaszcza, mając pod swoją komendą prostych niejednokrotnie i nieuczonych ludzi, synów chłopskich, kupców czy rzemieślników, spotykał się z pewnością z czynami tak pięknymi i tak nieoczekiwanie rozblyskującymi jak promienny kwiat na tle szarzyzny życia żołnierskiego, że tylko wysokie poczucie honoru mogło je dyktować.

Każda warstwa społeczna, każda organizacja zawodowa wytworza to poczucie honoru wśród swoich członków.

Ale niewątpliwie Korpus Oficerski najbardziej jest predestynowany, aby być tego pojęcia najwyższą szkołą i skarbnicą.

Sięgając swymi tradycjami jeszcze owych ślubów rycerskich, kształtując się i wzorując na całych pokoleniach poległych w chwale bohaterów, Korpus Oficerski, w pierwszym rzędzie est, musi być, bractwem ludzi honoru.

Gdy tego zabraknie, armja staje się tylko kupą żołdaetwa, niezdolną do przetrzymania pierwszej próby dziejowej.

Nietylko utrzymać dla siebie, ale i wnieść do życia publicznego owe wysokie pojęcie ho-

noru, jest trzecim, szczytnym zadaniem Panów.

Według mego przekonania, jedną z głównych przyczyn wewnętrznych trudności, z jakimi zmagać się musi nasze młode Państwo, był fakt, iż w wielkim przewrocie dziejowym do głosu i znaczenia doszli ludzie, którym nie dane było poznanie zasad postępowania honorowego w tych czy innych zespołach ideowych.

Dogadanie się, porozumienie z tymi ludźmi jest niezmiernie trudne, albowiem nie są oni zdolni pojąć, o co właściwie ich kontrahentowi chodzi.

Nie można takiego porozumienia ująć w pisany program polityczny, nie sposób wyniku najbardziej przyjaźielskiej narady ustalić i utrwalić w postaci punktacji.

Jest to tak trudne zadanie, jak gdyby chcieć z człowiekiem ślepyim od urodzenia, porozumieć się, na jaki kolor mają być pomalowane ściany tej oto sali.

To też ŻYCIE W POLSCE BĘDZIE LEPSZE, CZYSTSZE, osiągnięcie harmonji i zgody hardziej możliwe, gdy pojęcie honoru stanie się regulatorem nietylko w dziedzinie stosunków prywatnych, ale i w życiu zbiorowym.

Dlatego dla mnie, proszę Panów, jako przedstawiciela rządu na tym terenie, rządu, który podjął hasło naprawy moralnych podstaw życia publicznego w Polsce, nie jest rzeczą ważną, czy na czele Organizacji Panów, stać będą ludzie bliżsi mi poglądami politycznymi, — niezmiernie natomiast dla mnie ważną rzeczą będzie to, czy będą to ludzie zdolni owe wysokie właściwości duchowe, ów nieoceniony kapitał moralny, jaki reprezentuje Organizacja Panów, nietylko utrzymać, ale i wnieść go do wszystkich dziedzin życia społecznego i politycznego, jakie są Panom dostępne.

Życzę Panom, aby to piękne zadanie udało Wam się spełnić.“

Wysoki komisarz Ligi Narodów w Warszawie

W związku ze sprawą gdańską i złożoną przez ministra Strasburgera dymisją, bawi w Warszawie Wysoki Komisarz Ligi Narodów hr. Gravina.

Armaty sowieckie skierowane na Daleki Wschód

Armja Blüchera i jej aktywność

Mimo, że na Dalekim Wschodzie panuje w obecnym czasie zupełny spokój, wojska Czerwonej Armji, stacjonowane na granicach Dalekiego Wschodu, nie zostały rozpuszczone, lecz istnieją nadal, dzierząc straż nad obszarami pogranicza sowiecko-chińskiego. Dowódcą wojsk Czerwonej Armji na Dalekim Wschodzie pozostaje do tej pory generał Blücher, który w roku ubiegłym powołany został do Moskwy, lecz wskutek zbytnej aktywności, jaką rozwinął w stosunku do innych przywódców wojsk sowieckich z Woroszyłowem na czele, odkomenderowano go zpowrotem na Daleki Wschód.

Armja sowiecka na granicach Mandżurji, nie tylko pozostaje w tej samej sile, jaką ogn skowiała w sobie w czasie zbrojnego konfliktu sowiecko-chińskiego, ale sta-

ła przygotowywana jest na wypadek aktywnego wystąpienia. Armja ta jest ustawicznie reorganizowana, przychem niektóre „oddziały starsze” wysyłane zostają do Moskwy, a na ich miejsce przychodzą wojska nowe, pełne siły fizycznej. Przed niedawnym czasem przybyła na Daleki Wschód nowa dywizja stalinowska, w której skład weszły pułki: korelski, kazański, nowgorodzki i jeden pułk artylerji. Na wypadek konieczności zbrojnego wystąpienia, wojska sowieckie wyekwipowane są w doskonałe środki techniczne uzbrojenia. Brak ludzi, zastąpiono silnem lotnictwem, artylerją, tankami, pociągami pancernymi, kulomiotami i gazami trującymi. Na odcinku granicznym, między stacjami: Pogranicznajna — Nikolsk — Władywostok, zorganizowano specjalnie uzbrojoną ochrone

drog kolejowych, której zadaniem będzie również zabezpieczać transporty przed ewentualnymi atakami oddziałów partyzanckich. Zaopatrywanie Czerwonej Armji na Dalekim Wschodzie, jest bez zarzutu. Szczególną pieczę otacza się wojsko i zabudowania, w których mieszczą się oddziały. Armja składa się z ludz najuboższych warstw społeczeństwa sowieckiego i posiada nawskroś klasowy charakter. Największy nacisk kładzie się na to, aby wojsko było oddane ciałem i duszą rządowi sowieckiemu. W tym celu rozciągnięto nad czerwonymi wojskami na Dalekim Wschodzie surową kontrolę polityczną, która czuwa, aby w szeregach armji nie wkraśli się element destrukcyjny.

Apel Pomorza, którego powinna Warszawa zrealizować

20 procentowy dodatek kresowy dla Pomorza

(Masz wywiad z wiceprezesem Zarządu Głównego S. U. P.)

To, co oświadczył w poniższym wywiadzie znany działacz na polu ruchu zawodowego o redukcji 15 proc. dodatku do uposażeń urzędniczych a zwłaszcza wiadomość, że w najbliższym czasie posłowie i senatorzy z BBWR. z Pomorza przedstawiają je na audjencji Prezesowi Rady Ministrów i p. Ministrowi skarbu sprawę 20 proc. DODATKU KRESOWEGO dla urzędników pomorskich powita niewątpliwie nasz ogół urzędniczy z pełnym zrozumieniem i uznaniem.

Pisałmy już niejednokrotnie o tem, że stan urzędniczy na Pomorzu jest w szczególnie trudnym położeniu i w szczególnie odpowiedzialnych warunkach pracy. ZAGADNIENIE 20 PROC. DODATKU KRESOWEGO DLA URZĘDNIKÓW NIE JEST ZAGADNIENIEM DORAŻNEM DZIS POWSTAŁEM, ALE ZAGADNIENIEM REALNEM i wysuwaniem oddawna, a w dzisiejszych okolicznościach BODAJ CZY NIE NAJBARDZIEJ PALACEM I NADAJĄCEM SIĘ DO POZYTYWNEGO ROZSTRZYGNIECIA. I dlatego inicjatywę pomorskich organizacji urzędniczych zarówno jak i uchwałę walnego zjazdu w Warszawie Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, popierającą usilnie postulat pracowników państwowych i samorządowych na Pomorzu w sprawie PRYZNANIĄ 20 PROC. DODATKU DO ICH UPOSAŻEN oraz zapowiedzianą interwencję posłów z Klubu BBWR. powitać należy z pełnym uznaniem i poparciem tej pod każdym względem słusznej i państwowej akcji.

Mamy nadzieję, że miarodajne czynniki odniosą się do tej akcji pozytywnie. Realizujemy każdą akcję i zmierzamy zawsze do tego, aby pomorskie aktualne sprawy stały się systematycznie krok za krokiem stały się sprawami, które NALEŻY ROZWIĄZAĆ W MYŚL ZASADY IM WCZESNIEJ TEM LEPIEJ oraz w imię najżywoźniejszych interesów pomorskich a tudzież i państwowych Do takich spraw należy właśnie i kwestja 20 proc. dodatku kresowego dla urzędników pomorskich o czem poniżej jest mowa. (Przyp. Red.).

Chcąc zapoznać dokładnie naszych czytelników z nastrojami panującymi wśród pracowników państwowych i samorządowych po przeprowadzonej 15% redukcji uposażeń zwróciliśmy się z prośbą o udzielenie nam wywiadu do prezesa Komisji po rozumiewawczej Zrzeszeń Zawodowych pracowników państwowych i samorządowych w Toruniu p. naczelnika Zapala, wiceprezesa Zarządu Głównego S. U. P. Rz. P., uważając, że głos znanego działacza na polu ruchu zawodowego, będzie odzwierciedleniem tych nastrojów.

— Jak pan prezes zapatrzył się na sprawę 15 proc. redukcji uposażeń?

Z wielką niechęcią zabiorę głos w tej sprawie, albowiem gdy z jednej strony wydaje się ona być koniecznością państwową, to jednak z drugiej strony 15% redukcja dotknęła bardzo boleśnie najofiarniejszą i Państwu bez zastrzeżeń oddaną warstwę społeczeństwa.

PONIŻEJ MINIMUM EGZYSTENCJI

Redukcja uposażeń z dniem 1 maja, i to naraz o 15% zaskoczyła nagle i zupełnie nie spodziewanie pracowników państwowych i samorządowych, wywołując u nich pewną depresję, albowiem w wielu wypadkach przekreśliła równowagę budżetu gospodarstwa domowego ich rodzin, budżetu i tak już bardzo skromnego, przeważnie zamykającego się w granicach poniżej minimum egzystencji człowieka mającego wymogi i prawo do pewnej stopy życia kulturalnego.

NA INNEJ PŁASZCZYŹNIE.

— Czy sądzi pan prezes, że można było sprawę utrzymania równowagi budżetowej rozłożyć na innej płaszczyźnie?

— Sądzę, że tak, jeżeli nie w całości, to przynajmniej częściowo i mniej dotkliwie.

Uważałbym za więcej celowe i sprawie dłużej pociągnięcie do tej ofiary na rzecz Państwa, które tego w danej chwili wymaga, szerszych warstw społeczeństwa, a nie jedynie pracowników państwowych i samorządowych.

Odpowiednie podwyższenie podatku państwowego od wszystkich uposażeń dалоby w rezultacie ten sam efekt finansowy, a ciężar tego świadczenia zostałby równomiernie rozłożony na ogół pracowników, który nie odczułby tego tak dotkliwie, jak właśnie odczuła tylko jedna grupa pracowników państwowych i samorządowych.

Jeżeli już mówimy o tem, to nie można pominąć momentu natury psychicznej; bez sprzecznie bowiem inaczej przyjęta zostałaby podwyżka podatku od uposażeń wszystkich pracowników, a inaczej została przyjęta redukcja uposażeń, albowiem przez tą ostatnią przekreślone zostały — przynajmniej na pewien okres czasu — nadzieje na poprawę bytu.

ZNIŻKA CEN A REDUKCJA UPOSAŻEN.

— Panie prezesie, podobno redukcja uposażeń znajduje rzeczowe uzasadnienie w niższych cenach?

— Mam odnośnie do tego argumentu poważne zastrzeżenia. Statystyka wykazuje wprowadzanie ogólną, dość poważną niżkę cen, lecz niżka ta w pierwszej linii przejawia się u producentów, potem odczuwają ją hurtownicy, w najmniejszym stopniu detaliści; pracownicy, którzy są tylko konsumentami, niestety nie odczuwają jej zupełnie, albo bardzo nieznacznie.

Nie można pominąć faktu, że pobory pracowników państwowych i samorządowych względnie możność dysponowania nimi nie jest dowolną. Są przecież pewne cię-

żary stałe, które z natury rzeczy nie mogą ulec redukcji.

Znaną jest powszechnie rzeczą, że pracownicy państwowi i samorządowi latają swoje budżety przez uciekanie się do kredytu i to nie tylko do kredytu otwartego, ale i wekslowego.

BOLESNA I NAGŁA OPERACJA CHIRURGICZNA.

Wynikające z tego tytułu zobowiązania jak wykazała niedawno przeprowadzona ankieta, bardzo poważne, muszą być w stałych ratach miesięcznych spłacane, co znacznie pogarsza położenie.

Jeżeli uwzględnimy te stałe miesięczne wydatki, na spłatę zaciągniętych już zobowiązań, to przyjdzie do wniosku, że zaledwie połowa uposażeń jest względnie może być „ruchomą”, tj. dostosowaną do zmienionych warunków bytu, a w tym wypadku 15% redukcja uposażeń przedstawia się w budżecie pracownika państwowego i samorządowego — jako procentowo znacznie wyższa.

Dlatego też 15% redukcja uposażeń, jeżeli już była koniecznością państwową, powinna była wchodzić w życie stopniowo, a nie jako „operacja chirurgiczna” z dniem 1 maja.

Wielu pracowników państwowych i samorządowych postawionych zostało w sytuacji wprost bez wyjścia — i tu właśnie leży źródło depresji, którą ta redukcja wywołała.

Pan redaktor wspominał o niższych cenach, czyli innymi słowy o przywróceniu rzeczywistej wartości uposażeń do wartości, jaką miały w chwili przyznania 15% dodatku; proszę jednak nie zapominać, że obecne za sadnicze płace urzędnicze w chwili ich ustalenia przedstawiały daleko wyższą war-

tość realną, niż te same pobory w chwili przyznania 15% dodatku, w pierwszym okresie bowiem wartość 1 złotego odpowiadała wartości 1 franka szwajcarskiego, a potem ta wartość stale odnośniami rządzeniami była obniżana, tak, że przyznany swego czasu 15% dodatek, tylko częściowo wyrównywał faktyczną, bardzo znaczną niżkę uposażeń.

OBYWATELSKIE I PAŃSTWOWE STANOWISKO URZĘDNIKÓW.

— Czy nie byłaby wskazana akcja uświadomienia rzesz pracowników, o konieczności poniesienia ofiary na pewien określony okres czasu, by rozżalenia pracowników i ich rodzin nie wyzyskano do celów partyjnych, wygrywając argumenty demagogiczne na użytek opozycji?

— Uważam akcję taką za zbytęzną. Szerokie rzesze pracowników państwowych i samorządowych stoją i stać będą wiernie i niezachwianie na stanowisku najdalej idącego poświęcenia dla mocarstwowej przyszłości Polski.

Pracownicy państwowi i samorządowi są dostatecznie uświadomieni, by płytkie argumenty demagogii partyjnej mogły znaleźć jakikolwiek odzwierciedlenie w ich umysłach i sercach, nadto zdają sobie dokładnie sprawę z obecnego kryzysu gospodarczego, który dotknął nie tylko Polskę i są przekonani, że Polska pod rządami Marszałka Piłsudskiego dąży stale i konsekwentnie do jasnego jutra, a to jasne jutro, a nie „zapłata za wybory” jest celem pracy i życia.

Przy pracy, pracy szczerzej i oddanej dla mocarstwowej przyszłości Polski nie może nas braknąć, choćby ta czy inna redukcja nawet nieuzasadniona i niesprawiedliwa, najdotkliwiej nas krzywdziła.

Znając dokładnie nastroje, panujące

wśród pracowników państwowych i samorządowych wypowiadam się w tej sprawie szczerze, uważam bowiem, że właśnie traktowanie tej przykrej sprawy „przez rękawiczki” pozostawiałoby pole do różnych wręcz fałszywych wniosków i otwierałoby bramy dla jaadu zwątpienia i zniechęcenia do pracy, której to pracy Polska dziś więcej żąda i potrzebuje niż w innych okresach czasu.

ZNIŻKA POBORÓW TRWAĆ POWINNA KRÓTKI TYLKO CZAS.

— Jakie stanowisko zajmą związki zawodowe pracowników państwowych i samorządowych?

Wszystkie Związki zawodowe wypowiedziały się kategorycznie przeciw redukcji uposażeń. Dziś, gdy ta redukcja stała się faktem dokonanym, należy czynić starania, by trwała ona jak najkrótszy okres czasu, a to nie tylko w interesie samych pracowników, lecz w interesie rozwoju życia gospodarczego, i w interesie Państwa, albowiem pauperyzacja stanu urzędniczego — podtrzymana na dłuższy okres czasu — wywołać musi najfatalniejsze następstwa.

Drugie zadanie, to współpraca przy reorganizacji administracji państwowej.

OSZCZĘDZAJMY NA NAPRAWIE USTROJU ADMINISTRACYJNEGO.

Każdy pracownik rozumie, że budżet państwa nie może w 70% być obciążonym wydatkami personalnymi.

Tu leży zasadniczy błąd, błędne koło, w którym gubimy się od początku powstania Polski.

Zło nie leży w wysokości uposażeń, które są niewystarczające lecz w nadmiarze różnych urzędów, szczególnie w I i II instancji, które należałoby zespolic przy Wojewodach i Starostach, a nie wyodrębniać jak się to dotychczas działo.

Mielibyśmy co prawda mniej pracowników, lecz mogliśmy ich odpowiednio uposażyć. Sądzę, że samo „urzędowanie” nie potrosłoby na tem żadnej szkody, a wręcz przeciwnie administracja nasza byłaby więcej sprężysta i celowa.

AKCJA SAMOPOMOCY GOSPODARCZEJ.

Trzecie zadanie, które specjalnie w obecnym położeniu wysuwa się na czoło pracy związków zawodowych — to akcja samopomocy gospodarczej.

Akcja ta mogłaby pracownikom państwowym i samorządowym przynieść duże korzyści, gdyby zrozumieli, że W JEDNOŚCI SIŁA.

Dziś niestety nie wszyscy jeszcze pracownicy państwowi i samorządowi poczuwają się do obowiązku należenia do związków zawodowych, przez co wyrządzają ogółowi wielką szkodę. Można by na tem polu dużo zdziałać, lecz potrzeba inicjatywy, dobrych chęci i celowej, wytrwałej pracy.

20% DODATKU KRESOWEGO DLA POMORZA.

— Czy realna jest sprawa, jaką podjęły związki zawodowe pracowników państwowych i samorządowych przystępując do akcji na rzecz przyznania 20 proc. dodatku kresowego dla Pomorza?

— Specjalne geograficzne położenie Pomorza, specjalne warunki gospodarcze i polityczne stawiają pracowników państwowych i samorządowych wobec specjalnie trudnych zadań, warunków pracy i bytu.

Dlatego też wszyscy Wojewodowie Pomorscy, a w szczególności s. p. Kazimierz Młodzianowski i obecny Wojewoda Lamot występowali do Rządu z memorjami, w których uzasadnili szczegółowo sprawę przyznania dodatku kresowego.

Penetracji kapitału niemieckiego i różnym innym ubocznym wpływom należy w interesie Państwa przeciwstawić zdrowotnego, pracowitego a przede wszystkim niezależnego od wpływów ubocznych urzędnika polskiego. Tę wymaga polska racja stanu.

Blżej nie będę uzasadniał słuszności tego żądania, znajdzie to wyraz w odródnym memorjale, pragnę tylko nadmienić, że z poglądem tym solidaryzują się wszyscy posłowie i senatorzy z B. B. W. R. z Rz. z Pomorza, którzy w śróde udają się w tej sprawie na audjencję do Pana Prezesa Rady Ministrów i Pana Ministra Skarbu.

— W jakim stopniu obciążałby budżet państwowy dodatek kresowy?

— Według naszych przybliżonych obliczeń dodatek kresowy w wysokości 20% uposażeń dla całego Pomorza wynoszyłby około 250.000 zł. miesięcznie.

Obliczeniem tem objęte są wszystkie dykasterje pracowników państwowych i wojskowość.

SENSACJĄ DNIA NA POMORZU

będzie nasza najbliższa powieść znakomitego powieściopisarza

MACIEJA WIERZBIŃSKIEGO

„ATAK SĘPOW”

POWIEŚC Z R. 1935.

Powieść znakomitego pisarza Ziemi Zachodnich Wierzbinińskiego poświęcona Marynarzom Polskim i Miastu Gdyni, zrodzona jest z troski powieściopisarza o jutro Polski i w powieści przyszlności rzuca na kanwę powieściową splot wydarzeń wojennych nad Polską w r. 1935., gdy sępy germańskie ciągną nad nasze wybrzeże, by w pożodze wojennej zniszczyć nasz dorobek w Gdyni i mieczem dokonać dzieła rewizji granic i odwetu za traktat Wersalski. W najbliższych dniach rozpoczynamy druk tej niezwykłej powieści, która obudzi zainteresowanie całego Pomorza i będzie ostrzeżeniem i patriotycznym memento dla Polski całej.

Szpieg angielski w czerezwyczajce

Sensacyjne pamiętniki Reileyeego - Żyje czy nie żyje

Liczne pisma zagraniczne zamieszczają sensacyjne wspomnienia Sidneya Georga Reileyeego, najbardziej interesującej postaci w galerji szpiegów europejskich. Reileyemu udało się swego czasu wniknąć w szeregi sowieckiej czerezwyczajki; potrafił zyskać sobie zaufanie nawet wśród najwyższych sfer sowieckich, wśród których pracował pod nazwiskiem „towarzysza Releńskiego”.

PLANY REILEYEGO.

„Releński”, a raczej Sidney Reiley postanowił obalić rządy bolszewickie przy pomocy wojsk lotewskich i wypracował też odpowiedni plan. Usiłowania jego jednak wóz na nic się nie zdały i wkrótce stał się ofiarą bolszewików i zginął gdzieś na prowincji z ręki czekistów.

(Według innej wersji Reiley rozstrzelany został w Moskwie. Są jednak tacy, którzy twierdzą, że Reiley żyje gdzieś na Syberji, dokąd udało mu się zbiedz).

Zona jego była tancerka Pepita Bobadillo, powierzyła pamiętnik Reileyeego angielskiej agencji „London General Press”.

Postać Sidneya Reileyeego otoczona jest aureolą współczesnego romantyzmu. W czasie wojny pracował on na terenie Niemiec jako jeden z najzdolniejszych agentów wywiadu koalicyjnego. Pojawił się również w Petersburgu, gdzie uważany był za wylwornego człowieka.

W pierwszej części swych wspomnień Reiley opowiada o pierwszych przeżyciach w Rosji sowieckiej.

ATAK NA MOSKWE.

„Do Rosji zostałem wysłany w celu wykrycia planów, jakie układali przywódcy bolszewizmu Lenin i Trocki. Państwa koalicyjne chciały wciągnąć Rosję sowiecką do wojny z Niemcami, obawiając się, że Niemcy, po zaprzestaniu działań wojennych na wschodzie, będą znacznie silniejsi. Zadania mi powierzono, było zupełnie jasne, ale zarazem bardzo trudne. Miałem wywołać powstanie przeciwrewolucyjne w Rosji, wykorzystując rozkład czerwonej armji, jaki wówczas coraz to bardziej się rozszerzał. Czerwonoarmiejcy masowo dezertowali z białych frontów. Zapoznawszy się z ogólną sytuacją, postanowiłem po zyskać niektóre oddziały wojskowe i przy ich pomocy opanować Moskwę. Sam opracowałem szczegółowy plan, którego autorstwo przypisywano Lokhardowi. Miałem na swych usługach wywiadowców w Kremlu, którzy informowali mnie o tajnych aradach w gabinecie Lenina.

PĘTLA NA SZYI BOLSZEWIKÓW.

Głównym informatorem moim był pułkownik Fride, jeden z najbardziej wpływowych oficerów sowieckiego sztabu generalnego. Przez jego ręce przechodziły wiadomości z frontu archangielskiego, jak również z frontu Kołczaka i Kornilowa. Wszelkie rozkazy wojskowe i plany były skoncentrowane u niego i nie jeden z tych ważnych dokumentów znalazł się wcześniej w

Londynie aniżeli w ręku oficera, dla którego był przeznaczony. Stopniowo zacieśniałem sznur na szyi bolszewików. Ale prawie w owym czasie następowały niepowodzenia. Zginął Kornilow, padł Kołczak a armje białe rozpadły się. Lenin przystąpił do utrwalenia socjalistycznego państwa.

Bolszewicy dowiedzieli się o działalności Reileyeego i aby niewygodny dla nich ten człowiek mógł być unieszkodliwiony, przedsięwzięto atak na poselstwo angielskie w Piotrogradzie. Reiley o tem pisze następująco:

CZERWONY KARNWAŁ PRZED POSELSTWEM ANGIELSKIM.

„W domu spaliłem wszelkie papiery i dokumenty, poczem udałem się na angielskie poselstwo w celu spotkania się z atache wojennej marynarki Cromym. Oznajmiłem mu, że oczekiwam go będę w cukierni Balkowa. Czekałem jednak bezskutecznie. Kapitan Cromy nie przybył, co bardzo było dla mnie dziwnem, znając jego punktualność. Nie mogąc się nań doczekać, zdecydowałem się uczynić odważny krok — spotkać się z nim wprost w gmachu poselstwa angielskiego. Wyszedłszy z cukierni, rozglądnęłem się na wszystkie strony. Atmosfera była czysta. Tylko na Włodzimierskim przejeździe spotkałem grupę biegnących ludzi, przed którym przechodnie ukrywali się w bramach domów. Na

przedzie był wóz, z którego strzelano z karabinów maszynowych. Począłem pędzić w kierunku poselstwa angielskiego. Tu zobaczyłem straszliwy obraz. Przed domem leżało kilka trupów. Byli to żołnierze czerwonej armji. Naprzeciwko poselstwa stały cztery auta pancernoarmiejskie. Drzwi poselstwa były wylamane. Trupy czerwonoarmiejskie przed poselstwem świadczyły o tem, że poselstwo broniło się rozpaczliwie.

Nagle usłyszałem swe nazwisko: „A, to warzysz Releński!” — Przyszlście popatrzeć się na nasz czerwony karnawał? — zapytują. „Spóźniłem się jednak, co tu się stało?”. Towarzysz, który oddawna mnie znał, ocierając pot z twarzy opowiadał mi, że oddział Czeki napadł na poselstwo angielskie, otrzymawszy rozkaz, aby za wszelką cenę znaleźć „Sidneya Reileyeego”. Kiedy czekiści wkroczyli do gmachu poselstwa, sekretarz Woodgoos wybiegł na drugie piętro i począł palić wszelkie papiery. Kapitan Cromy zabarykadował się na korytarzu. Trzymając w ręku browning, sam przez 25 minut stawił opór czerwonoarmiejcom aż nareszcie padł, ugodzony kulą czekisty.

Otrzymałszy takie informacje, postanowił natychmiast wyjechać z Piotrogradu do Moskwy. Dalsze kartki pamiętnika zawierają opis tej podróży.

Gdy sztuka poprawiać chce naturę

Drogocenne procesy kosmetyczne

Od kiedy kosmetycy i chirurdowie piękności poprawiają „krzywdy natury”, sprawy kosmetyczne wkroczyły i przed kratki sądowe, gdzie znajdują swe epilogi nieraz bardzo bolesne... dla kieszeni.

„Sędziowie piękności” mają najwięcej kłopotów z „gwiazdami” żeńskiego rodzaju i niejednokrotnie świat został już „spiorunowany” wiadomością, że za zniekształcenie nosa lub inną tym podobną zbrodnię piękna „gwiazda” domaga się sądownie jakiejś bagatelki w wysokości np. 100.000 dolarów, tytułem odszkodowania.

Właściciele samochodów powinni być szczególnie ostrożni z „gwiazdami”. Nikt bowiem nigdy nie wie, co kiedy i jak trafić się może, a za uszkodzenie drogocennych np. nożek trzeba potem płacić bająnskie sumy.

Pewien fabrykant z Łodzi musiał np. zapłacić 25.000 za zniszczenie 4 rzesz pięknej Warszawiance.

4 rzeszy! — to nie frazka! Fabrykant zabawił się w pewnym warszawskim lokalu nocnym i nieostrożnie wyciągnął zapalony papieros zbyt blisko baloniku, fruwającego w przestrzeni. Balonik... trzasł a płonące strzępy jego poleciały wprost na twarzyczkę pięknej Warszawianki! Po kilku dniach „rany” się zagoiły, lecz 4 rzeszy padły bezpowrotnie ofiarą

katakizmu. Dama oskarżyła zbrodniarza i sprawa odszkodowania znalazła się przed sądem.

Sąd jednak okazał się w najwyższym stopniu „niełitościwym i brutalnym”, bo oszacował „utracone wdzięczne rzeszy” zaledwie po 100 zł za sztukę, tak, że nieszczęśliwa ofiara otrzymała zamiast 25.000 zaledwie 400 zł.

We Francji znów sąd piękności znalazł się w straszliwych trudnościach” z powodu 20-letniej panny Germaine i jej... wąsików.

Panna Germaine miała młodziutkiego, przy stojnego narzeczonego, który niezmiernie był w niej zakochany i wszystkie jej wdzięki i czary uważał za najpiękniejsze w świecie.

Atoli panna Germaine jak Kellingowa Krzysia posiadała ciemny meszek nad górną wargą i udała się do instytutu piękności, domagając się usunięcia tej nieproszonej ozdoby. Właściciel salonu piękności, obejrzwszy Germaine — Krzysię, pokiwał głową, podumał, w końcu oświadczył, że wszystko da się zrobić, lecz tylko na krótko: po pewnym czasie wąsiki powrócą.

— Byle do dnia ślubu! — westchnęła panna.

Poczem przystąpiono do operacji. Tragiczne miejsce na buzi zostało powleczone jakimś smarowidłem i skutek był natychmiastowy: po

„Marka światowej sławy”
znana od lat 40.

Dla zdrowia dzieci!
przez powagi lekarskie zalecany.

Tysiące podziękowań! Otrzymał się przed nami (naśladawczymi!) Dłatego żędać należy wszęgdzie tylko PUDRU HAYA. Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach. Odbierajcie wysyłkowy: S. HAY, aptekarz, Lwów, Kazimierzowska 31. — Kołataja 12.

56 komisarzy okręgowych Kas Chorych

W najbliższych dniach podpisana zostanie nominacja 56 komisarzy przyszłych Okręgowych Kas Chorych, które utworzone zostaną w miejsce dotychczasowych 243 Kas. Komisarze ci mianowani zostaną narazie w charakterze komisarzy likwidacyjnych i organizacyjnych i obejmą zarząd poszczególnych terenów przyszłych Kas Okręgowych jeszcze przed zmianą statutu tych Kas.

Ostateczne ustalenie terytorjów Kas Okręgowych oraz nadanie im statutu nastąpi za 3 miesiące.

kilku minutach nie było już ani śladu złowieszczego meszku.

Niestety nie „starczyło” do dnia ślubu. Owszem. Wąsiki zaczęły odrastać z przerażającą szybkością i mocą i „ozdoba” ozdobiła pannę Germaine bezporównania silniej niż przed operacją.

W dniu ślubu... narzeczonemu zerwał. Wprawdzie dnia tego miał miejsce jakiś krach bankowy, lecz panna Germaine była przekonana, że „wąsiki” jej były tego przyczyną i wytoczyła właścicielowi instytutu piękności proces, domagając się odszkodowania za zerwane małżeństwo.

Gdy zaczęła się rozprawa, nastąpił nieoczekiwane niezwykle sensacyjny moment psychologiczny. Panna Germaine wkroczyła na salę rozpromieniona szczęściem, siejając blaskami słonecznych uśmiechów, uosobienie radości życia — i oświadczyła z tryumfem, że skargę cofa, że jest uszczęśliwiona ze swych wąsów, że nie wyrzeknie się ich do grobowej deski, albowiem znalazła nowego narzeczonego, który uznał je za niezmiernie oryginalną i czarującą ozdobę i nigdy nie pozwoli, by się ich pozbyła.

Tak został uratowany właściciel instytutu piękności.

O. HENRY.

Poszukiwacze przygód

Nowela

Jasne oczy Mary zaglądały mu prosto w oczy. Uśmiechnęła się lekko i serdecznie:

— Tak było — rzekła. — Chciał pan, abym została pańską żoną. I było to możliwe, wie pan o tem.

Iwes, nie odpowiadając, powoli obejrzał pokój. Nie dostrzegł w nim żadnych zmian; nie absolutnie nie zmieniło się od czasu jego ostatniej wizyty przed trzema laty. Przypominał sobie dokładnie o czem wówczas myślał. Urządzenie tego pokoju wydawało się równie wiekowe, jak wiekowe są góry. Nie miały tu dostępu żadne przecinaczenia, nawet te, które są dziełem niszczycielskiego czasu. Ten album srebrem okuty zawsze będzie leżał na określonym miejscu na stole, te obrazy zawsze wisieć będą na ścianach, te krzesła stać będą gdzieś tam i podczas dnia i w nocy

— zawsze, póki dom nie rozpadnie się w gruzy. Gdziekolwiek leżały stuletnie relikwie, które wciąż jeszcze są drogie i zawsze komuś będą drogie. Wchodząc do tego domu, trzeba przestać wątpić i przypuszczać. Tu się znajdowało to, co się zostawiło, i zostawiało, co się znalazło. Przypadkowość — kobieta z kwefem — nigdy nie podniesie ręki, aby zapukać do tego domu.

Przed nim siedziała dziewczę, będąca uzupełnieniem tego pokoju, równo ważone, miłe i stałe. Nie można się spodziewać po niej żadnych niespodzianek. Można przeżyć z nią całe życie i nie zauważyć żadnych zmian, choćby się nawet zestarzała i osiwiała. Trzy lata Iwes spędził w oddaleniu od niej, a ona wciąż wypatrywała go, stała i niezmienna jak ten dom. Był przeświadczony, że kochała go dawniej,

Wyjechał, ponieważ był pewny, że zawsze będzie go kochała.

Takie myśli błąkały się w głowie Iwesa.

— Za kilka dni wychodzę zamąż — rzekła Mary.

W następny czwartek w godzinach rannych Forster odwiedził Iwesa w hotelu.

— Drogi panie, będziemy musieli odłożyć na rok albo i dłużej nasz wspólny obiad; wyjeżdżam zagranicę. Statek odbija o czwartej. — Rozmowa nasza wywarła na mnie ogromne wrażenie i przekonała mnie ostatecznie. Muszę powalęsać się po świecie i uwolnić od ucisku, który przynębia nas, i mnie i pana — uciec od tej przeklestej świadomości rzeczy przyszłych. Musiałem przytem zdobyć się na coś, co niepokoi me sumienie; wszakże wiem, że tam będzie lepiej dla nas obojga. Napisałem list do narzeczonej, wyjaśniłem jej wszystko — wyznałem otwarcie, co mnie skłania do wyjazdu — napisałem, że nie potrafię się pojednać z jednoosobnością życia

rodzinnego. Jak pan sądzi, słusznie postąpiłem?

— Cóż ja mogę o tem sądzić! — zawołał Iwes. — Jedź pan polować na słonie, skoro myślisz, że wnosi to element przypadkowości do życia. W takich razach każdy musi decydować za siebie. Chcę panu tylko jedno powiedzieć: znalazłem swą drogę, odkryłem najbardziej hazardową w świecie grę — grę ryzykowną, która nie ma kresu, przygodę, która może się skończyć albo siódmym niebem, albo najmroczniejszą otchłanią piekieł. Kto wszczy na ją, musi być zawsze na pogotowiu, póki nie zatrząśnie się nad nim wieko trumny; albowiem nigdy nie będzie nic „wiedział” — aż do ostatniego dnia życia — a nawet i wówczas. To podróż bez steru i kompasu, podróż, w której trzeba być i kapitanem i załogą, w której trzeba w dzień i w nocy bez wytchnienia czuwać na straży. Znalazłem przygodę. Niech pana to nie turbuje, mister Forster, że porzucił pan Mary Marsdan. Poślubiłem ją wczoraj w południe.

(KONIEC.)

Gdynię łączymy z centrum naszego przemysłu

Miliardowa pożyczka na budowę magistrali węglowej — W ręku naszego państwa pozostaje całkowity wpływ na powodzenie eksploatacji — Co mówi minister Kühn o umowie z kapitalistami francuskimi

Pożyczka, jaką nasze państwo otrzymało od Francji na budowę linii Górny Śląsk—Gdynia, stała się osiã zainteresowań nie tylko naszej opinii, lecz i zagranicy. To też, co powiedział minister komunikacji p. Kühn, uzasadniając w związku z tą pożyczką projekt ustawy uchwalonej przez Radę Ministrów, a co podajemy poniżej, zasługuje na uwagę.

Na tle ogólnych warunków gospodarczych a zwłaszcza wychodząc z założenia, że jedynie słusznym jest pokrywanie budowy kosztów nowych linii kolejowych drogą pożyczek długoterminowych oraz że inwestycje kolejowe mają charakter wybitnie produkcyjny, rozpatrzenia była przez rząd oferta firm francuskich: Banque des Pays du Nord i Schneider et Co.

które zaproponowały rządowi utworzenie spółki akcyjnej pod nazwą „Francusko-polskie Tow. kolejowe z siedzibą w Paryżu”, celem sfinansowania budowy omawianych linii kolejowych w okresie trzech lat i prowadzenia eksploatacji.

W wyniku prowadzonych pertraktacji z wyżej wymienionymi firmami, został ustalony w dniu 30 marca 1931 r. tekst warunków koncesji, które załączają się do niniejszego uzasadnienia.

PRZEDMIOT KONCESJI.

Linia kolejowa, której budowa i eksploatacja ma być przedmiotem koncesji, składa się z następujących części: A) Z linii Herby Nowe — Inowrocław. B) Z linii Nowa Wieś Wielka — Kapuścisko Małe — Maksymilianowo — Gdynia. C) Z odnogi od stacji Siemkowice (na linii Herby Nowe — Inowrocław) do węzła kolejowego w Częstochowie, której budowa nie jest jeszcze dotychczas rozpoczęta.

JAK BĘDZIE FINANSOWANA BUDOWA.

Ponieważ warunkiem uzyskania kapitału zagranicznego na sfinansowanie budowy linii kolejowych było udzielenie koncesji na budowę i eksploatację tej linii spółce, utworzonej z udziałem firm finansujących, przeto projektowana ustawa przewiduje udzielenie koncesji spółce francuskiej „Francusko-polskie Tow. kolejowe z siedzibą w Paryżu”.

Narodowość francuska spółki koncesyjnej pozwała jej na uzyskanie kapitału obligacyjnego na warunkach lepszych, niżby to mogła uzyskać spółka polska drogą emisji obligacji na rynku francuskim.

Tytuł własności nieruchomości kolei koncesjonowanej, zarówno już wchodzący w skład tej linii, jak i tych, które w przyszłości mogą być przez spółkę nabyte, zostaje zastrzeżony wyłącznie dla państwa.

W celu uzyskania kapitału, potrzebnego na budowę i wyposażenie linii koncesjonowanych Spółka emitować będzie obligacje.

Obligacje te korzystać będą z gwarancji państwa polskiego zarówno co do spłaty kredytu, jak i odsetek. Z gwarancji państwa korzystać będą jednak tylko te obligacje, które Spółka zaciągnie zgodnie z ustawą z dnia 14-go października 1921 r. o udzielaniu koncesyj na koleje żelazne prywatne, na pokrycie kosztów budowy i wyposażenie linii kolejowych t. zw. za zgodą ministra komunikacji.

Obligacje wypuszczone będą na taką sumę minimalną, aby Spółka osiągnęła wpływy w sumie do 1.100 milionów franków francuskich. Emisja obligacji ma nastąpić w kilku transzach. Pierwsza transza obligacji będzie wypuszczona niezwłocznie po nadaniu Spółce koncesji, druga zaś ma być emitowana najpóźniej do dnia 1 maja 1932 r., dalsze zaś emisje stosownie do sytuacji rynku pieniężnego przed upływem 3-letniego okresu pierwszej emisji.

Spółce nie wolno będzie zaciągać innych pożyczek, bez zezwolenia ministra komunikacji. Jeśli Spółka nie uzyska z emisji obligacji sumy netto 900 milionów franków franc. w terminie 3-letnim, przewidziana jest możliwość unieważnienia koncesji.

KOSZTY POŻYCZKI.

Pożyczka jest tańsza od pożyczek, zaciągniętych poprzednio. Koszt pożyczki stabilizacyjnej, uwzględniając kurs po jakim była zrealizowana wynosił 9,45 proc. Niedawno zaciągnięta pożyczka zapłaconą kosztuje według kalkulacji podanej w uzasadnieniu do ustawy o monopolu zapłaconym, 9,44 proc. Koszty pożyczki na budowę kolei Śląsk — Gdynia wyniosić będą z uwzględnieniem wszystkich ubocz-

nych ciężarów 9,37 proc.

Wpływy netto pożyczki, przeznaczone będą na dokończenie budowy magistrali węglowej Śląsk — Gdynia, na wybudowanie odnogi Siemkowice — Częstochowa oraz na część wyposażenia tych linii kolejowych.

Przez nadanie koncesji zwalnia się z budżetu ministerstwa komunikacji sumę około 130 milionów zł., która musiałaby być nadal w odpowiednich rozmiarach prelimitowana w ciągu 4—5-letniego czasu.

Nadto zasilony zostanie budżet ministerstwa komunikacji dodatkową sumą około 71 i pół miliona zł.

Pozatem przewiduje się wybudowanie drugiego toru, którego koszt wynosić będzie około 42 milj. zł. oraz odnogi Siemkowice — Częstochowa za sumę 26 milj. zł.

Obydwie te inwestycje nie były dotychczas objęte wspomnianym planem minimalnym.

W rękłesem szpierciadle

Oświadczyny „upiorowi” i „Café Kürten”

Na marginesie potwornego procesu i zwyrodnienia uczuć

W Niemczech toczy się sensacyjny proces przeciwko osławionemu potworowi z Düsseldorfu, wielokrotnemu mordercy Kürtenowi. Proces ten budzi żywe zainteresowanie w świecie całym, a szczegóły zbrodni, jakie wychodzą na jaw, wywołują grozę i obrzydzenie. I zdawaćby się mogło, że wszyscy jednakowo odnoszą się do tych szczegółów, że zgodnie potępiają wyrafowanego zbrodniarza, którego w najlepszym razie uważać można za chorobliwego zbrodniarza. Lecz jakie wrażenie wywołał ma fakt, podawany do wiadomości przez prasę zagraniczną, że Kürten już podczas rozpraw sądowych, podczas gdy ujawniały się coraz nowe, pełne ohydy postępy jego, otrzymuje w więzieniu listy, w których cały szereg kobiet ofiaruje mu swą rękę i okazuje nawet gotowość poślubienia go.

Naturalnie prym wiodą w tym wypadku Amerykanki, znane ze swej oryginalności i z nieoczekiwanych nieraz pomysłów. Tu jednak oryginalność ta graniczy nieomal z obłądzeniem. Ohyda takich oświadczyn równa się prawie ohydzie popełnionych przez Kürtena zbrodni.

Uczucie tłumaczy wiele; kochanej istocie wybaczyć można nawet zbrodnię, ale żeby czuć jakikolwiek pociąg do człowieka dlatego właśnie tylko, że dokonał całego szeregu przerażających w swej ohydzie zbrodni, to przechodzi wszelkie wyobrażenia ludzkie i zakwalifikowane być może jedynie tylko jako zwyrodnienie.

Wypadki podobne historii kryminalistki notowała już wielokrotnie; wszyscy

NAJKRÓTSZE POŁĄCZENIE Z PORTEM POLSKIM.

Dokończenie budowy magistrali węglowej da liczne korzyści gospodarcze, a m. in. ułatwi eksport węglowy i innych wytworów naszego największego okręgu przemysłowego, który użyłby **NAJKRÓTSZĄ KOMUNIKACJĘ Z POLSKIM PORTEM**, zmniejszy koszt dotychczasowego deficytowego transportu węgla przez znaczne skrócenie drogi i jego przewóz z Zagłębia węglowego do Gdyni oraz stworzy **PIERWSZE RACJONALNE POŁĄCZENIE KOLEJOWE W POLSCE Z POŁUDNIA NA PÓŁNOC**, co będzie miało wpływ na ożywienie ruchu tranzytowego przez Polskę w tym kierunku, dotychczas bowiem mamy dobre połączenie kolejowe tylko z zachodu na wschód.

Zaciągnięcie pożyczki umożliwi wybudowanie nowej nieprzewidzianej dotychczas w planie budowy odnogi Siemkowice — Częstochowa,

co da najkrótsze połączenie kolejowe z Zagłębiem Dąbrowskiego i Krakowa z Gdynią i Gdańskiem, wybudowanie dwóch torów nie zaś jednego, czego nie mogliśmy obecnie zrealizować własnymi środkami, ułatwi w najbliższym okresie lepsze wykorzystanie torów kolejowych w P. K. P. oraz wpłynie na zwiększenie zamówień dla przemysłu polskiego, ponieważ umowa przewiduje, że kolej będzie wybudowana przy pomocy sił i materiałów krajowych.

Największe znaczenie dla eksploatacji mają taryfy kolejowe. Umowa zawarta z koncesjonarzami przewiduje ustalenie taryf kolejowych przez ministra komunikacji a zatem wpływ na ten najważniejszy czynnik gospodarczy zostawiliśmy całkowicie w naszych rękach.

Z kolei rzeczy logiczną konsekwencją tego, że odpowiedzialni jesteśmy za wyniki finansowe Spółki budującej i eksploatującej kolej jest **ZACHOWANIE W NASZYM REKU CAŁKOWITEGO WPŁYwu NA POWODZENIE EKSPLOATACJI**. Wyraża się to w odpowiednich postanowieniach umowy przysługujących ministrowi komunikacji prawo zatwierdzania zasad organizacyjnych eksploatacji i t. d. Natomiast czuwanie nad interesami posiadaczy obligacji pozostanie kontrahentom i tem tłumaczy się pozostanie w roku Francuzów większości do 8/15-tych kapitału akcyjnego.

Jako dodatkowe zabezpieczenie obligacji, emitowanych przez Spółkę, przysługuje się tym obligacjom prawo zastawu na nieruchomościach wchodzących w skład linii koncesjonowanych, ustalając zarazem dla posiadaczy tych obligacji pierwszeństwo przed wierzycielami innymi wierzytelkami Spółki. Prawo to jednak nie dotyczy na odcinku kolei od Kościerzyna do Somonina, ponieważ na odcinku tym ciąży prawo zastawu dla obligacji emitowanych na podstawie umowy z firmą Dillon, Read and Comp. z r. 1925.

Tymczasowa eksploatacja kolejowa w czasie umowy prowadzona będzie przez przedsiębiorstwo K. P. P. przy pomocy własnego personelu na rachunek Spółki w ciągu 3-letniego czasu.

Tak przedstawia się w zasadniczych zarysach i treści nasza umowa z przedstawicielami kapitału francuskiego. Rozdzielenie naszej opinii z powodu dojścia do parafowania tej umowy jest zrozumiałe. Obrady sejmowe wkrótce dostarczą nam obszernego materiału w tej sprawie.

Zniechęcony do życia przez bóle reumatyczne

W dobie obecnego kryzysu codzienne troski materialne leżą się już ciężkim na każdego człowieka. Gdy dręczą kogoś jeszcze nieustanne bóleści, temu doprawdy życie uprzykrzyć się może. Dlatego też bardzo ciekawym jest pismo p. Pawła Manna, Warszawa, Konarskiego 5, w którym czytamy m. in.: Od lat cierpię na reumatyzm. Dokuczliwe bóle wprost obrzydliły mi życie, czyniąc mnie niezdolnym do pracy. Stosowałem wiele środków, ale skutek był niestety tylko przejściowy, gdyż po krótkim czasie bóle powracały. Przypadkowo u mojej niedoli opowiedziałem jednemu znajomemu. Poradził mi spróbować tabletki Togal, które sam już z nadzwyczajnym wynikiem stosowałem, cierpiąc na bóle neuralgiczne. Posłuchałem jego rady i nabyłem w aptecce Togal. Z radością stwierdzić muszę iż rezultat jest

wprost bajeczny. Już od trzech miesięcy nie dokucają mi żadne bóle i czując się teraz zupełnie zdrowym, powróciłem do pracy. Z wdzięcznością i czystym sumieniem polecam każdemu cierpiącemu tabletki Togal, jako zbawienny środek. Rzeczywiście przeciwko bólowi reumatycznym podagraż, bólowi i rwaniu w stawach, bólowi nerwowym i głowy, grypie i przeziębieniom niema nic lepszego nad Togal! Potwierdza to dobitnie przeszło 6000 lekarzy, w tej liczbie wielu słynnych profesorów Togal w naturalny sposób usuwa pierwotne choroby i jest nieszkodliwy dla serca, żołądka i innych organów. Tysiąc udręczonych odzyskało dzięki tabletkom Togal swe zdrowie. Wypróbujcie i przekonajcie się sami! We wszystkich aptekach.

Na marginesie

Zgodny duet N. D. - tenorów

Kucharze prasy endeckiej dziwnym trafem znów niezadowoleni, bo rząd premiera Ślaska podpisał umowę na miliardową pożyczkę we Francji na budowę linii kolejowej Górny Śląsk—Bałtyk.

Normalny, uczciwy obywatel, dobry patriota cieszy się! Bo dobrze, że państwo nasze uzyskuje kredyty inwestycyjne zagranicą, że wciąga kapitały francuskie do współpracy w Polsce, a w ten sposób zacieśnia się realnie, nie platonicznie tylko, stosunek dwóch zaprzyjaźnionych państw.

Ale „oni”, nasi patrioci z endeckiej — martwią się. Smućą i martwią się, bo znówu ta „sanacja” ma sukces o znaczeniu międzynarodowym, a ich... no poprostu djabli b'ora....

Więc jakiś z „mądrzejszych” w „Słowie Pom.” umyślił sobie pokazać, że on „wie lepiej”, jaką powinna być pożyczka, że on zna dokładniej szczegóły, więc trzeba się martwić gryźć, bo to nie pożyczka, a „wyzierzawienie w obce (?) ręce”.

Taki pan siadł sobie w niedzielę jeszcze do tych wypocin pióra, i nie zadał sobie na wet rano trudu przepatrzyć w prasie, co sie

naprawdę mówi i pisze o pożyczce, co o niej mówi np. minister komunikacji Kühn, lecz wypisał androny o nowej pożyczce, które kompromitują tylko „posła”, który podobno jeszcze redaguje to pismo.

Więc taki tok „mądrych” myśli publicystycznych:

„Sprawa ta wygląda w rzeczywistości 'naczej, niż brzmiały wiadomości rozsiewane przez prasę sanacyjną.... Wyjdą na jaw wszystkie szczegóły dokładnie i drobiazgowo....”

Tak stwarza się w kuchni endeckiej za paszek, że coś nie w porządku... A potem dalsze „argumenty”:

„Nowo utworzona spółka wypuści obligacje, celem zdobycia potrzebnego kapitału. Czy jest pewność, że ta akcja się powiedzie?” „...Mamy tu zatem warunki „płynne”. Jeżeli się da, to się zrobi, a jeżeli się nie da, to tych 700 milionów franków francuskich „nie będzie”.

„Jak e będą koszty tej „pożyczki”? Rząd zapewnia, że wyniosą one 9,37

proc. Kto chce wierzyć, niechaj wierzy....”

W tym „stylu” o doniosłych rokowańach finansowych, prowadzonych przez pierwszorzędną firmę i koncerny (Schneider-Creusot) oraz przez wielkie banki francuskie, pisze mądrala toruński. Franki będą, albo nie będą, akcja obligacji powiedzie się, lub nie, taki jest sens krytyki naszych „patriotów” endeckich.

Najcharakterystyczniejszym zaś jest jedno: ile razy prasy niemiecka zgrzyta zębami na jakiś konkretny sukces polskiej polityki, tyle razy i prasa endecka jest bardzo rozsierdzona i płacze do kamizelki z wielkiego zmartwienia.

Co to znówu za zgodny chór tym razem na tle pożyczki? Irytują się na nią Niemcy, i płacze z powodu niej prasa endecka.

Mają widocznie jedno zmartwienie: nie chcą by rząd w Polsce był silny, i aby Polska była mocna i rosła w zaufanie u sąsiadów.

Ładny duet....

Wodę z Bałtyku i ziemię z Góry Przemysława

zawlecie sztafeta w symbolicznym darze z Gdyni i Poznania na prastarą ziemię Śląską

Dnia 2 maja Ziemia Śląska obchodzi uroczystość 10-tą rocznicę wybuchu walk powstańczej, która jej dała wolność i zjednoczenie z całością państwa polskiego. Rocznicą ta nie jest jednak tylko rocznicą jednej dzielnicy i nie tylko przez Śląsk i na Śląsku powinna być obchodzona. Jeśli Śląsk chce pamiętać tej chwili, która po sześćdziesięciu latach niewoli zjednoczyła go z Polską, to cała Polska niemniej żywo w święcie tem powinna wziąć udział.

Jednym z wyrazów żywej i serdecznej łączności najbliższych Ziemi Śląskiej ziem Pomorza i Wielkopolski, najbliższych nie tylko terytorjalnie, ale i szczególną wspólnością przeżyć zarówno w pierwszym okresie naszej historii, jak też w latach niewoli, stanie się niewątpliwie wielki bieg sztafetowy kolarski, przygotowywany przez Poznański Okręgowy Związek Kolarski, pod protektoratem Związku Obrony Kresów Zachodnich, przy żywym współdziałaniu Komitetów Wychowania Fizycznego, a mający dostarczyć na dzień 2 maja do Katowic, w symbolicznym darze i hołdzie Wodę z Bałtyku i Ziemię z Góry Przemysława.

Całość trasy biegu wynosi 825,6 kilometrów. Przechodzi ona przez wszystkie ważniejsze berodki zarówno Pomorza, jak i Wielkopolski, aby i poszczególnym miastom tych ziem dać możność dołączenia się do wziętego przez sztafetę adresu hołdowniczego. Jest ona podzielona na cztery etapy i 35 odcinków. Miastami etapowymi są miasta: Gdynia, Bydgoszcz, Poznań, Częstochowa. Wyjazd z Gdyni nastąpi dnia 29 kwietnia o godzinie 6 rano, przybycie do Poznania dnia 30 kwietnia

o godzinie 16 min. 50. przybycie do Katowic dnia 2 maja o godzinie 15.

Wyjazd z Gdyni poprzedzony będzie uroczystym nabraniem w dniu 28 kwietnia wody z Morza Polskiego. Podobna uroczystość odbędzie się w Poznaniu dnia 30 kwietnia na Górze Przemysława.

W całej tej wielkiej propagandowo-sportowej imprezie weźmie udział łącznie 72 zawodników. Przygotowania organizacyjne znajdują się już w pełnym biegu.

Polski lot okreśny dokoła Afryki

Przygody naszych lotników we Francji

Według otrzymanych wiadomości od naszych lotników kpt. Skarżyńskiego i por. inż. Markiewicza, którzy w powrotnej drodze z Afryki zmarszeni zostali z powodu defektu silnika do lądowania we Francji, w miejscowości Château-Creysac, koło Bordeaux, uszkodzenie silnika okazało się poważne i nie dało

się usunąć własnymi siłami lotników bez potrzeby demontowania. Wobec tego przy pomocy udzielonej przez lotnictwo francuskie, został silnik wymontowany z płatowca i przewieziony do Casaux, odległego o 160 klm. od miejsca lądowania i tam w warsztatach lotniczych będzie wyremontowany. Najkonieczniejsze części wymienne do silnika zostały już do Francji dla naszych lotników wysłane pocztą lotniczą, wysyłka innych części, o ile się to okaże konieczne, nastąpi bawzwołnie. Remont silnika zakończony zostanie, jak należy przypuszczać, w końcu tygodnia, tak że przylotu lotników do Warszawy nie można oczekiwać prędzej, niż w końcu b. m.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż lotnicy nasi, którzy właściwy lot okreśny dokoła Afryki odbyli zwycięsko, zdani w zupełności na własne siły, pierwszy dopiero raz i to w odległości jednego, najwyżej dwóch etapów dziennych od Warszawy, zmuszeni zostali do korzystania z pomocy obcej. Jest jednakowoż pewne, że lotnicy zakończą swój wspaniały raid tam, skąd wylecieli, t. j. w Warszawie, choć powstała ostatnio przeszkoda przylotu ich do Warszawy opóźni.

Bieda i nędza w Prusach Wschodnich

Lamenty nadprezydenta Siehra

Na inauguracyjnym zebraniu zjazdu wschodnio-pruskiego związku urzędników wygłosił nadprezydent prowincji wschodnio-pruskiej Siehr referat, w którym uczestnikom zjazdu szczegółowo i wyczerpująco przedstawił problem gospodarczy Prus Wschodnich. Kolory, jakich nadprezydent użył, są jak najczarniejsze. Istotny zaś sens referatu streszcza się w żądaniu od Rzeszy utrzymania, a nawet wzmożenia akcji pomocy finansowej dla Prus Wschodnich „Ostpreussenhilfe“). Aby pomoc ta była skuteczna, na to podaje Siehr szereg warunków, które w całości winny być spełnione.

nie nawet z chwilą terytorjalnego złączenia się Prus z Rzeszą.

Nie w dziedzinie stosunków gospodarczych leży istota kryzysu, ale jedynie i wyłącznie w dziedzinie politycznej. Rzesza Niemiecka wspiera finansowo skarlłowaciel twórcę gospodarczy nie dla swoich dobrze pojętych interesów gospodarczych, ale jedynie z wyrachowania politycznego, opartego na bojowej postawie wobec Polski. Takie wnioski wyciągamy z ostatniego wystąpienia nadprezydenta Siehra.

Nadprezydent abstrahuje w swoim referacie od aktualnych światowych zagadnień gospodarczych, problem zaś gospodarczy Prus Wschodnich naświetla indywidualnie. Niewątpliwie istotne jest jego wyznanie, że przed wojną naturalnym zapleczem dla Prus Wschodnich i Królewskich oraz ich portów — Królewece, Kłajpedy i Gdańsk — była Rosja. Skarga jednak, że obszar Pomorza stoi dzisiaj poza zasięgiem życia gospodarczego Prus Wschodnich, nie posiada żadnego umotywowania w układzie dzisiejszych stosunków polityczno-państwowych. Trudna sytuacja Prus leży przede wszystkim w niewłaściwej polityce odpowiedzialnych czynników wschodnio-pruskich, które nie mogą dostosować racjonalnej gospodarki do zmienionych warunków powojennych. A przecież sytuacja geopolityczno-gospodarcza Prus zmian w tej dziedzinie domaga się i uprzejmie żąda. Sytuacja nie ulegnie napewno zmia-

nia nawet z chwilą terytorjalnego złączenia się Prus z Rzeszą.

Nie w dziedzinie stosunków gospodarczych leży istota kryzysu, ale jedynie i wyłącznie w dziedzinie politycznej. Rzesza Niemiecka wspiera finansowo skarlłowaciel twórcę gospodarczy nie dla swoich dobrze pojętych interesów gospodarczych, ale jedynie z wyrachowania politycznego, opartego na bojowej postawie wobec Polski. Takie wnioski wyciągamy z ostatniego wystąpienia nadprezydenta Siehra.

W przedmiotu przystąpienia Bułgarii do wojny św. atowej, car Ferdynand znalazł się w obliczu utraty pewnej części swego osobistego majątku, która to część złożona

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

była w Banku Angielskim. Sumy te, które podówczas przepadły, zobowiązały się Niemcy zwrócić carowi i istotnie w 1921 r. rząd niemiecki zgodnie z obietnicą wręczył monarsze 25.000.000 marek, którą to sumę uznał car za dostateczną. Ale nie koniec na tem. Po jakimś czasie ex-car zwrócił się do rządu niemieckiego z żądaniem wypłaty dalszych zasiłków. Otrzymał wówczas dwukrotnie za pośrednictwem prezydenta Hindenburga t. zw. pożyczkę bezterminową na ogólną sumę 2.000.000 marek, nakoniec zaś rząd nie-

Wolne Miasto Gdańsk

Kronika

Kalendarzyk imprez gdańskich:

Teatr Miejski: dziś o godz. 19,30 „Martha, oder der Markt zu Richmond“.

Scala — codziennie o godz. 20,15 przedstawienie z bardzo urozmaiconym programem.

Reichshof — Kabaret codziennie wieczorem o godz. 21.

Kino Ufa-Palast: „Der falsche Ehemann“.

Kino Capitol: „Ein Tango fuer dich“.

Kino Rathausspiele: „Die Privatskretariaerin“.

Kino U. T. dziś „Lichter der Grosstadt“.

Kino Passagetheater: dziś „In einer kleinen Konditorei“ i „Spuren im Schnee“.

Kino Flamingo: „Das Schweigen im Walde“ i „Der Karawannenfuehrer von Oklahama“.

Kino Gloria-Theater: „Das Cabinet des dr. Larifax“ i „Das eiserne Netz“.

Kino Odeon: „Quo vadis“ i „Wenn du zum Weibe gehst“.

Ruch towarzysiw

— Zebranie Tow. Polek w Sidlicach odbędzie się we wtorek 21 bm. o godz. 7 wiecz. w Ochronce Polskiej przy ulicy Kartuskiej. Wykład wygłosi p. insp. celny Szymański. O liczne i punktualne przybycie prosi Zarząd.

— Zwyczajne miesięczne zebranie Tow. Polek we Wrzeszczu odbędzie się w wtorek, 21 bm. o godz. 19 w salce zebrań w Domu Akademickim. Ze względu na to, że w czasie tego zebrania wygłosi p. insp. Królikowski ciekawą referat, uprasza się wszystkie członkinie oraz sympatyków Towarzystwa o jak najliczniejsze przybycie.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

— Zebranie Tow. Ludowego „Oświata“ w Sidlicach odbędzie się w niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 18 w Ochronce Polskiej w Sidlicach. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

Przygotowanie do akcji Ligi Narodów Wiadomość o nieprzyjętej dymisji Min. Strasburgera a polski Gdańsk

Jak nas informują, decydujące czynniki Ligi Narodów przygotowują na terenie W. M. Gdańska energiczną akcję pacyfistyczną. Porządek i bezpieczeństwo publiczne, których władze gdańskie nie umiały czy nie były w stanie zagwarantować muszą być wreszcie zaprowadzone. Z genewskich kół nadeszły informacje że przedstawienia rządu polskiego w sprawie Gdańska napotkają się wobec niesłychanej sytuacji wytworzonej ciągłymi napadami hitlerowców na spokojną ludność z pełnym zrozumieniem.

Wiadomość o nieprzyjęciu dymisji generalnego Komisarza Ministra Strasburgera przez rząd polski wywarła na wszystkich Polaków gdańskich głębokie wrażenie. Opinia Ministra Zaleskiego podkreślającego zasługi wybitnego męża stanu jakim jest Minister Strasburger, potwierdzi-

ła przekonanie także szerokich kół ludności polskiej W. M. Gdańska i Rzeczypospolitej. Sprawa zagwarantowania bezpieczeństwa Polakom gdańskim na przyszłość weszła na nowe tory.

Niestety w Gdańsku samym nic się nie zmieniło. Po kilku odezwach i rozporządzeniach formalnych w sobotę i niedzielę gromady umundurowanych hitlerowców w dalszym ciągu uzbrojone w laski i różne inne instrumenty bojowe, ukazywały się w dalszym ciągu na ulicach Gdańska. Organizacje bojowe niemieckie jak partia Hitlera, Stahlhelmu i inne w dalszym ciągu chodzą w pełnym umundurowaniu po ulicach i nie zmieniły zasadniczo swego postępowania. Na innym miejscu donosimy o krwawym napadzie na dwóch robotników gdańskich, członków organizacji Ochro- ny Robotniczej w Gdańsku, którego spraw-

ców dotąd nie wykryto. Jeden zabity i jeden ciężko ranny zostali na placu. W kołach robotniczych istnieją podejrzenia, że napad został dokonany ze strony prawicowej i ze względów politycznych.

Równocześnie ukazały się na mieście niesłychane co do treści i formy ulotki hitlerowców i innych organizacji niemieckich. Odezwy i ulotki mają charakter podburzający przeciwko Polsce. Specjalnie pod tym względem odznacza się ulotka hitlerowców podpisana przez p. Forstera, która w różnej formie stara się sprowokować Polskę. W ulotce tej znajduje się fotografia marynarza Jerzyka z pociętą pierśią i bandera polska „udekorowana“ swastyką. Ulotka roi się od niesłychanych przekręcań faktów i napastliwych wywisk. Zarzuca ona między innymi Polsce, że chce zająć Gdańsk i dlatego atakuje Hitlerowców.

Między innymi czytamy w tej niesłychanej odezwie dosłownie: „Mściwy Polak, ma zamiar połączyć Gdańsk... Zwycięstwo hitlerowców we wyborach popsuło obrachowanie Polaków... Nie nadaremnie nienawidzi Polak obecny senat jak dżumę... Możliwość zajęcia Gdańska przedstawia się obecnie trudniej niż kiedykolwiek... Zniszczenia hitlerowskiego ruchu a tem samym zajęcie Gdańska przez polskie wojska oto cel Polaków...“

Następnie odezwa w bezcelny sposób kłamie, że napad na Jerzyka został wymyślony przez Jerzyka samego i że polski napadnięty marynarz słusznie został skazany na 6 tygodni. W śmieszny sposób stara się ulotka następnie udowodnić, że hitlerowcy nie mogli być sprawcami!

O ustąpieniu Ministra Strasburgera mówią hitlerowcy, jako o faksie dokonanym i naturalnym. Ulotka dochodzi do wniosku, że hitlerowcy najwięcej walczą o przyłączenie Gdańska do Rzeszy, dlatego Polacy ich nie lubią a socjaliści im dopomagają. Ulotka kończy się apelem do wszystkich, aby byli dumni z tego, że ich Polacy i robotnicy nie lubią i żeby zachowali wierność Adolfowi: Hitlerowi aż Gdańsk wróci do Rzeszy. O wszystkich krwawych napadach na polskich urzędników kolejowych i celnych, na chłopców i dziewczęta szkół polskich, na żydów polskich i włoskich palaczy, na polskich marynarzy statków, ochronki i inne objekty ulotka milczy. Natomiast przekręca i fałszuje wszystkie fakty, ażeby przedstawić Polskę jako stronę atakującą a siebie jako niewinnego baranka.

W tym samym dniu ukazała się zresztą inna ulotka Tannenbergbundu, organizacji zwolenników Ludendorfa, która wprawdzie też podburza przeciwko Polsce i insynuuje, że Polacy chcą wkroczyć do W. M. Gdańska, oświadcza jednak na innym miejscu swych wywodów dostownie:

„Mija zaledwie dzień w którym by nie były krwawe bójk i strzelaniny — nawet z śmiertelnym skutkiem. Prawicowe organizacje chcą opanować ulice i oczyścić je z organizacji lewicowych. Lewica także domaga się panowania na ulicy. Jedna i druga strona niema racji. Ulica należy do wszystkich. Nie igrzajcie z ogniem, który może doprowadzić do wojny domowej. Czy hitlerowcy może wierzą, że przez pochody w mundurach w robotniczych prześiach miasta zdobędą robotników itd... I ta jednak odezwa ma zasadniczo charakter antypolski. Niestety władze bezpieczeństwa według naszych informacji nie skonfiskowały żadnej z tych podburzających i psujących atmosferę polsko-gdańską odezwy, a doprowadziły do aresztu li tylko tych, którzy rozpowszechniali ulotki dlatego że nie mieli nato pozwolenia zgóry. W ten sposób Gdańsk niemiecki pojmuje swe najnowsze stadium pacyfikacji. Nic nie pomogą rozporządzenia ani apele, które takie wywołują skutki. Niepodobieństwem jest aby Liga Narodów w dalszym ciągu mogła przyglądać się spokojnie takiemu groźnemu naprężeniu atmosfery. W Gdańsku nie zaszła dotąd jeszcze żadna zmiana, ale Liga Narodów postarać się musi, aby zmiana ta narazie nastąpiła.“

Przedstawiciele W. M. Gdańska kpią z Polaki

Orginalne oświadczenie prezydenta senatu dr. Ziehma

Przed komisją główną sejm gdańskiego prezydent senatu p. dr. Ziehma złożył szereg oświadczeń, które przy bliższym obejrzeniu przedstawiają się, jako oczywiste wykpiwanie się z Polaki. Przedstawiciel W. Miasta na posiedzeniu komisji głównej sejm gdańskiego zaprzeczał wszystkim zarzutom polskim w sprawie procesu Gengerskiego, marynarza Jerzyka, napadów itd, lub obniżał wartość polskich protestów w tych wypadkach, jak gdyby chodziło o drobne zajścia i bagatele.

Zdaniem p. dr. Ziehma Polacy mają w Gdańsku dosyć ochrony. Władze gdańskie robią wszystko co mogą, w wystarczającej mierze. Chodzi po prostu o bójkę bez większego znaczenia. Sprawa uszkodzenia skrzynki do listów na Reitbahn, rzekomo ma podlegać procedurze rewizyjnej.

Załatwienie sprawy uwolnienia Gengerskiego, który zabił polskiego urzędnika Styrbickiego, nazywa przedstawiciel W.

Miasta; załatwieniem po sumiennem zbadaniu prawniczym. Słowem strona gdańska jest niewinna. Za to ze strony polskiej rzekomo działały się okropne rzeczy. Jacyś polscy urzędnicy i wojskowi mieli w nocy dopuścić się zbrodni hałasowania. Dlatego Gdańsk zamierza przeciwko kilku hałaśliwym incydentom na tle wesolego i dobrego humoru wystosować oficjalną notę.

Tak to lekkomyślnie wyobrażają sobie w Gdańsku załatwianie skandalów, głosnych w całym świecie.

Charakterystycznym dla poziomu krytycznego słuchaczy komisji głównej sejm gdańskiego był fakt, że w dyskusji powtarzano wywody prezydenta senatu i oświadczone poprostu, że strona polska jest winna. Jest to załatwienie typowo niemieckie.

Teraz Liga Narodów ma głos, która niepowinna przyglądać się bezczynnie jak stosunki polsko-gdańskie przybierają obrót groźny.

Mordowanie robotników

Krwawy czyn na ulicy Kneipab

W nocy dwaj członkowie niemieckiej organizacji Ochrony Robotniczej pozostającej pod wpływem socjalistów gdańskich zostali napadnięci. Jeden z nich zabity a drugi ciężko ranny.

Robotnik Artur Böhnke z Kneipab ze swym przyjacielem robotnikiem Adolfem Duschau odwiedzili jeden z lokalów na przedmieściu gdańskim Kneipab. Obydwaj robotnicy są ludźmi rozważnymi i spokojnymi i opuścili trzeźwy lokal około godziny 1-iej w nocy. Politycznych rozmów w lokalu nie prowadzono. W drodze powrotnej dwaj ci robotnicy zostali napadnięci przez nieznaną sprawców, prawdopodobnie przeciwników politycznych z prawicy. Robotnikowi Böhnkemu rozbito czaszkę, pod-

czas gdy Duschau otrzymał także ciężkie rany w głowę. Po długiej nieprzytomności Duschau mógł się dowlec do mieszkania. Broczącego we krwi Böhnkego znaleźli przechodnie i zawieźli do lazaretu, gdzie wskutek odniesionych ran zmarł. Krwawego czynu dokonano prawdopodobnie hałkami sztauerskimi.

Ponieważ chodzi o członków republikańskiego Schutzbundu, istnieją przypuszczenia, że chodzi o napad polityczny.

Znowu więc został na placu boja w Gdańsku człowiek a drugi odniósł ciężkie rany. Trudno w obliczu takich faktów mówić o poprawie sytuacji bezpieczeństwa i porządku.

Okólnik do wszystkich Towarzystw Polskich na terenie W. M. Gdańska

Główne organizacje w kraju, które się zajmują przyjmowaniem wycieczek z Gdańska zwróciły się do Gminy Polskiej, żeby Gmina przygotowała wyjazd tych wycieczek. Zarazem podano nam do wiadomości, że wycieczki zgłoszone przez Gminę Polską znajdują należytą opiekę, ponieważ objazd tych wycieczek po Polsce będzie można dobrze przygotować. Z tego wszystkiego wynika, że wycieczki, które podają bez poprzedniego zgłoszenia mogą się spotkać z nie tak należytą opieką, jakby się tego spodziewały.

Mając to wszystko na uwadze urzędziła Gmina Polska specjalne biuro wycieczkowe na Głównym dworcu. Biuro to ma za zadanie należycie przygotować wyjazd wycieczek do kraju, jak i przyjmowania wycieczek z kraju do Gdańska. Biuro to, rozporządza iach-

wemi siłami i za zwrotem kosztów własnych układa program wycieczek do najdrobniejszych szczegółów.

Wobec tego zaleca się wszystkim Towarzystwom i Związkom na terenie Gdańska przy organizowaniu wycieczek zwrócić się do Biura dla spraw Wycieczkowych i Turystycznych celem zasięgnięcia jego opinii i uzyskania poparcia przy staraniach o zniżki itd.

Prosimy wobec tego już dziś zgłosić się do Biura Turystycznego na dworcu głównym ponieważ wycieczki muszą zostać starannie przygotowane i na czas zgłoszone, bo organizacje w kraju przyjmują nie tylko wycieczki z Gdańska, ale wszystkie wycieczki polskie z zagranicy.

Wobec tego jest spieszne zgłoszenie konieczne

— Jadącemu na rowerze mleczarzowi Schaeferowi z Borgfeld w pow. Gdańskie Niziny złamała się kierownica skutkiem czego Schaefer spadł na ziemię, uderzając głową o kamień przy drodze, odnosząc głęboką ranę oraz rany na prawym ramieniu.

— Złociła z drabiny. W Granicznej Wsi w pow. Gdańskie Wyżyny spadła 64 letnia wdowa Franciszka Gnoske tak nieszczęśliwie razem z drabiną, że doznała złamania lewego uda i poważnych obrażeń wewnętrznych.

Oficerowie rezerwy na posterunku

VI zjazd delegatów Kół Zw. Oficerów Rezerwy R. P. Okręgu Pomorskiego Uchwały i rezolucje — Wybór nowych władz okręgu

W ubiegłą niedzielę w salach Kasyna Garnizonowego w Toruniu odbył się, jak o tem już pokrótce donosiliśmy, VI Zjazd Delegatów Kół Związku Oficerów Rezerwy R. P. Okręgu Pomorskiego.

Obrazy zjazdu, które zaszczylił swą obecnością p. wojewoda pomorski Lamot, zgasił krótkim przemówieniem, w którym podkreślił doniosłą rolę organizacji oficerów rez. na Pomorzu wobec groźących nam niebezpieczeństw ze strony zachodniego sąsiada, delegat zarządu głównego Z. O. R. na Okręg Pomorski mjr. rez. p. Mieczysław Paluch, witając obecnych przedstawicieli władz i gości, poczem p. wojewoda pomorski Lamot wygłosił dłuższe przemówienie, które w całości podajemy na innym miejscu.

Przed przystąpieniem do obrad zabrał głos, w imieniu Dowódcy Okręgu Korpusu, p. gen. Maksymowicz-Raczyński, wskazując na cele i zadania Związku Oficerów Rezerwy, przyczem zapewnił jaknajdalej idącą pomoc ze strony władz wojskowych. Następnie przemawiał delegat Zarządu Głównego Z. O. R. por. rez. Augustynowicz, oraz kpt. rez. dr. Lewicki — prezes koła toruńskiego.

Po przemówieniach powitalnych przystąpiono do wyboru przewodniczącego obrad, którym jednogłośnie wybrany został kpt. rez. p. Stanisław Jarecki. Powołana przez przewodniczącego komisja mandatowa do sprawdzenia mandatów delegatów, poszczególnych kół stwierdziła prawomocność posiadania głosów przez 51 delegatów. Z kolei odczytano protokół z ostatniego zjazdu delegatów Kół Okręgu, który odbył się w ubiegłym roku w Bydgoszczy, następnie delegat Zarządu Głównego Z. O. R. p. mjr. Paluch dał ogólny pogląd na całokształt działalności poprzedniego zarządu i delegatury wraz z sprawozdaniem kasowym. Zjazd po wysłuchaniu sprawozdania udzielił delegatowi Zarządu Głównego jednogłośnie absolutorjum przez aklamację. W dalszym ciągu przyjęto en bloc wyłonioną komisję Matkę składającą się z 7 członków.

Po omówieniu całego szeregu spraw organizacyjnych i gospodarczych przyjęto wniosek w sprawie obniżenia wpisowego i składek członkowskich, oraz rezolucję o pracy P. W. treści następującej:

„Wobec wzmagającej się propagandy rewizjonistycznej w stosunku do Pomorza oraz potęgującej się groźby i prowokacji ze strony wrogich nam czynników zewnętrznych, Okręgowy Zjazd Delegatów Kół Z. O. R. w Toruniu w dniu 19 kwietnia 1931 r. wzywa wszystkich oficerów rezerwy na Pomorzu do gotowości i wzmocnienia pracy nad rozwojem organizacji Przystosowania Wojskowego.

Okręgowy Zjazd Delegatów Z. O. R. uważa za obowiązek moralny każdego oficera rezerwy na Pomorzu należenie i branie czynnego udziału w pracy P. W., bądź w charakterze instruktora, bądź też członka rzeczywistego czy

Brodnica

— Z życia Sokolów. Dnia 12 bm. odbyło się w Brodnicy w lokalu p. Wrzesińskiego zebranie Rady Okręgu VI (brodnickiego i lubawskiego) Sokolstwa Pomorskiego. Zebranie zgasił prezes Okr. p. Piskorski. Na marszałka Rady powołano wiceprezesa Dzielnicę pana Kamrowskiego z Grudziądza, na sekretarza p. L. Mordawskiego z Iłowa. Po sprawdzeniu obecnych sekretarz Okręgu p. Szatkowski z Brodnicy odczytał protokół z ostatniej Rady który przyjęto bez zmian. Z kolci składali sprawozdania Zarząd Okręgu i delegaci gniazd.

Na wniosek komisji rewizyjnej uchwalono jednogłośnie pokwitowanie Zarządowi.

Przyjęto do wiadomości, że podnaczelnik okręgowy p. Kamiński z Jabłonowa zrzekł się swego mandatu. Pozatem wylosowano 4 ustępujących członków Zarządu a mianowicie pp. Barański, Ostaszewo; Lniski, Lidzbark; Mordawski, Iłowo i Suchomski Działdowo.

Zostali ponownie wybrani pp. Barański, Lniski, Mordawski, zaś w miejsce ustępujących wybrano pp. Depczyński, Działdowo i Bogusławskiego Jabłonowo. Do komisji rewizyjnej zostali wybrani pp. G. Neusser, M. Wojciechowski z Brodnicy i Kłosowski z Lubawy. Sąd honorowy pozostał w dotychczasowym składzie. Delegatem do Związku wybrano p. Wolskiego z Lubawy, zastępcą prezesa okręgowego p. Piskorskiego. Delegatami do Zarządu Dzielnic pp. Wolski — Lubawa, i Jętkiewicz — Nowemiasto.

wspierającego w odnośnych organizacjach.

Okręgowy Zjazd Delegatów poleca Zarządowi Okręgu usilną pracę nad zrealizowaniem niniejszej uchwały na gruncie wszystkich Kół Z. O. R. na Pomorzu.

Wniosek ten przyjęto przez aklamację. W związku z pracami oficerów rezerwy nad Przy sposobieniem Wojskowym przedstawiciel Okręgowego Urzędu P. W. D. O. K. VIII p. kpt. Korczewski wygłosił krótki, rzeczowo ujęty referat.

W dalszym ciągu zebrania przystąpiono do wyboru nowych władz Okręgu Pomorskiego Z. O. R. Prezesem Okręgu wybrany został przez aklamację mjr. rez. Mieczysław Paluch, wiceprezesami: mjr. w st. sp. p. Wiktor Grzanka z Torunia, kpt. rez. dr. Śpikowski z Bydgoszczy i mjr. rez. Kucharski z Grudziądza; w skład Zarządu weszli pp.: por. rez. Klimczewski, por. rez. Szwiec, ppor. rez. Kirstein, kpt. rez. Krzyszkowski, ppor. rez. Pokorski — wszyscy z Torunia i por. rez. Zaleski z Gdyni. Jako zastępcy członków Zarządu wybrani zostali pp.: kpt. rez. Rosiński (Kościerzyna),

por. rez. Peszkowski (Tczew), ppor. rez. Prądzyński (Włocławek), ppor. rez. Śmigieński (Bydgoszcz), ppor. rez. Dembicki (Szubin).

Do Komisji Rewizyjnej weszli pp.: por. rez. Ceceniowski, ppor. rez. Maćkowiak i por. rez. Matusik, na zastępców pp.: por. rez. Pułkowski i kpt. rez. Kamiński.

Do Sądu Koleżeńskiego wybrano pp.: kpt. rez. Olszańskiego, kpt. rez. Białego, kpt. rez. dr. Bogocza i por. rez. dr. Monné — wszyscy z Torunia, oraz por. rez. Chudzińskiego z Brodnicy. Na zastępców kpt. rez. Górzyńskiego z Torunia i ppor. rez. Zaleskiego.

Na Ogólny Zjazd Związku Oficerów Rez., który się odbędzie w dn. 12—14 lipca b. r. w Gdyni, wybrano 23-ch delegatów oraz 10-ciu zastępców.

Następnie przyjęto przez aklamację rezolucję w sprawie zejść na terenie Gdańska, treść której podaliśmy w wczorajszym wydaniu naszego pisma.

Po omówieniu szeregu spraw natury wewnętrznej nowo wybrany prezes Okręgu p. mjr. Paluch obrady zjazdu solwował.

Powstańcy i Wojacy Świecicia wyżej stawiają ambicje partyjne niż dobro własnej organizacji

W ub. niedzielę odbyło się zebranie Powstańców i Wojaków w Świeciu. Przewodniczył wiceprezes Flaczyński. W podminowanym nastroju przystąpiono do sprawy zjazdu delegatów Powstańców i Wojaków w Grudziądzu, celem ustosunkowania się do uchwał zjazdu i wysnucia konsekwencji z powodu zmiany statutu.

Referuje chaotycznie prezes, który nie posiadając statutu w ręku, posługuje się wycinkiem z „Dziennika Bydgoskiego“, w którym przedstawiono tendencyjnie niektóre postanowienia nowego statutu w oświeceniu, wygodnym dla organu p. Teski i zwolenników.

W dyskusji zabierają głos przeważnie ludzie niezorientowani, ale za to nastawieni pod kątem wykluczającym jakiegokolwiek porozumienia.

Nie brak tu było jednak głosów, domagających się wyjaśnienia konkretnych opartych na wszechstronnem przestudowaniu nowego statutu i domagających się w zgiełku oponentów odroczenia obrad na czas późniejszy; głosy te jednak

utonęły, w nierozważnej i chaotycznej gadaninie o rozbijaniu Powstańców i Wojaków.

Na tle podsuniętego przez wiceprezesa Flaczyńskiego, b. kandydata na posła z listy Stronnictwa Narodowego, sławnego tekstu mającej zapasć i zgóry, widać, postanowionej uchwały Jopek zgłosił wniosek o wystąpienie ze Związku Okręgowego Powstańców i Wojaków placówki wojskowej w Świeciu, na znak protestu przeciw uchwałom zjazdu delegatów w Grudziądzu.

Wniosek ten po burzliwej dyskusji został uchwalony.

Druga burza, może nawet nieco hulaśliwsza, rozpetala się z powodu kwestji, „Być, albo nie być ofiejalnie na Świecie Narodowem 3-go maja w szeregach organizacji P. W.“.

Rozwija się szeroka dyskusja. Padają znowu ważkie słowa: „Albo Strzelec, albo Powstańcy i Wojacy“. Ścierają się głosy radykałów namawiających do utworzenia odrębnego pochodu w razie obecności Strzelca. Zabiera głos, jako czło-

1.000.000 broszur

sławnego niemal już na całym świecie naturalisty 7766

Oskara Wojnowskiego

p. t. „Jak leczyć choroby siłami leczniczymi“ rozsyła i wydaje wszystkim bezpłatnie (zupł. nie darmo) firma: Biuro Sprzedaży Specyfików Oskara Wojnowskiego, Warszawa, ul. Marszałkowska 81a. Telefon 631-65.

W każdym domu, każda matka, żona, siostra lub opiekunka winna zapoznać się z treścią tej rewelacyjnej broszury.

Plajty w Berlinie

Głośną jest sprawa upadku 9 teatrów berlińskich, oraz mająca w najbliższym czasie nastąpić likwidacja dalszych czterech. Obecnie przyszła kolej na kabarety, restauracje i lokale dancinowe, czyli następuje załamanie się całego berlińskiego przemysłu rozrywkowego. W ostatnich dniach zamknięte zostały: kabaret „Palais am Zoo“, stare restauracje Käthe Erholz i Rudolf Nelson, kabaret „Wien-Berlin“ i „Weidenhof-Kasino“.

Kwiecień

22

Środa

Sotera

Tylko do 25-go

przyjmują listowi
przedpłatę
na nasz dziennik
na miesiąc maj
wzgl. maj i czerwiec

CHEŁMNO

— Powstańcy i wojacy—uwaga! Dyr. Pow. Kasy Chorych p. Wyzner udzielił 20 procent zniżki cennika kąpielowego członkom Tow. Powst. i Woj. i ich rodzinom w miesiącu i powiecie. Zniżkę uzyskuje się po okazaniu legitymacji członkowskiej. Zniżka dotyczy wyłącznie niebezpiecznych.

— Osobiste. P. major Czuma Władysław z 73 pp. w Katowicach został przeniesiony do garnizonu chełmińskiego, gdzie objął dowództwo 2 baonu 66 pp.

— Odczyt o Indjach. W środę dnia 22 bm. odbędzie się w gimn. męsk. o godz. 8 wiecz. odczyt Lakhmishwara Sinhi naucz. Instytutu Rabindranatha Tagorego w Santinikatak pod kaskutą Indji. Mówca w języku esperantem będzie mówił o wieszcu w Indji — Tagorem, o Ghandim — bohaterze narodowym Indji itd. Odczyt ten będzie tłumaczony na język polski przez p. Radzimińskiego z K. K. Nr. 2 Wstęp 50 gr. dla młodzieży i wojskowych niższych stopni 30 gr.

— Konferencja rodzicielska uczniów gimn. męskiego odbędzie się w środę 22 bm. o godz. 5 popoł. Na konferencji dyr. Dr. Frankiewicz wygłosi prelekcję na temat — Dla kogo jest szkoła zawodowa średnia, a dla kogo szkoła ogólnokształcąca. Po konferencji wywiadówka w poszczególnych klasach.

— Zebranie pow. PTR. odbędzie się 25 bm. o godz. 11,30 w Chełmnie na sali Dworu chełmińskiego z bardzo ważnym porządkiem obrad. Zebranie ogólnie poprzedzi zebranie zarządu, które się odbędzie o godz. 11.

— Ruch przedwyborczy do sejmiku powiatowego. W ostatnich dniach odbyło się cały szereg zebrań w sprawie wyborów do sejmiku pow. Takie zebrania odbyły się w Brzozowic, Różnowic, Rybieńcu, Starogrodzie i in., gdzie przemawiali pp. Biedrzycki, Karalus, Krańczewicz i inni. Wszyscy prawie mówcy nawoływali do zgodności, do zrzeszenia się pod jednym sztandarem, by mogła zwyciężyć lista polska. Uczucie i jednomyślna naradza znowu musi wznąć górę nad prywatą.

nek Powiatowego Komitetu W. F. i P. W. prof. Eckstein i przedstawia zebrany rzeczowo, spokojnie i od serca, że kwestja miejscy P. W. jest z góry przez władze wojskowe ustalona i restrzygnięta, w tym sensie, że za wojskiem maszerują oddziały umundurowane i uzbrojone, następnie nieumundurowane, ale uzbrojone, a wreszcie umundurowane i organizacje ze sztandarami bez mundurów, bez sztandarów i t. d., zawsze jednak w kolejności starszeństwa jednej organizacji przed drugą.

Powstańcy i Wojacy, jako jedna z najstarszych w Świeciu organizacji sama może wyznaczyć sobie miejsce za wojskiem, o ile zechce się umundurować i uzbroić za pośrednictwem i pomocą komendy P. W.

Przypomina również, że władze wojskowe tylokrotnie zapewniały Powstańców i Wojaków o swej sympatji i chęci pomocy we wszelkich poczynaniach w zakresie P. W., że nie ma powodu powątpiewać, aby nie chciały uwzględnić życzeń wojskackich, co do umundurowania się i uzbrojenia na Święto Narodowe.

Na skutek dodatkowego konkursu sierż. Lewandowski, wyjaśniającego niektóre szczegóły organizacyjno pochodów P. W. i przypomnienia, że Powstańcy i Wojacy nigdy dotąd nie próbowali zaopatrzenia na mundury i karabiny, potrzebne do podobnych obchodów, jak obchód 3-go maja — nastąpiło wśród zebranych znaczne uspokojenie umysłów.

Uchwalono wreszcie gremjalny udział w obchodzie, szczególnie młodszych członków w mundurach i pod bronią. Zapotrzebowanie zostanie wysłane do komendy P. W. po stwierdzeniu liczby członków, zdolnych do defilady.

Obrady dalsze toczyły się głównie około spraw kasy pogrzebowej, która swoim członkom względnie ich rodzinom wypłaca po śmierci członka 100 zł., niezależnie od kasy okręgowej, wypłacającej w 6 miesięcy po śmierci członka 150 zł. Zupełnie nieaktualnym i niecelowym było odczytanie rozkazu Zarządu Głównego Powstańców i Wojaków O. K. VIII z dnia 3. bm. aprobującego nowy statut, skoro już zapadła uchwała zerwania kontaktu z okręgiem. Rozkazu tego jednak zebrani wysłuchali z poważnym skupieniem, świadcząc, że zaczynają się w nich budzić pewne wątpliwości, co do „słusznej“ sprawy zapadłej uchwały.

Ogólne wrażenie z zebrania jest przykre. Nie przez fakt przegłosowania wniosku o wystąpienie z Okręgu, ani z powodu wystąpienia przeciw bratniej organizacji, pracującej dla tych samych celów ideowych.

Przykreść rodzi się w tym wypadku ze stwierdzenia rzucającego się w oczy fakt, że w organizacji Powstańców i Wojaków w Świeciu nie zrobiono nic dla duszy ludzkiej, zostawiając ją odległym i bez troski o dzwignięcie jej na wyższy poziom intelektualny.

Brak wyrobienia obywatelskiego i orientacji w zagadnieniach państwowo-twórczych najprostszego typu u członków tej pokoleźnej organizacji świadczy niezbyt pochlebnie o pracy Zarządu w tej dziedzinie. K.

KRONIKA

Środa
22
Kwiecni

TORUŃ

Kalendarzyk rzym.-kat.

Wtorek Anieli

Środa Sotera i Kaja

— Stan wody w Wiśle z dnia 20. 4.: Zawichost +1.80, Warszawa +2.17, Płock +2.75, Toruń +2.54, Fordon +3.52, Chełmno +3.43, Grudziądz +3.65, Korzeniewo +3.95, Piekło +3.86, Tczew +3.87, Einlage +3.06, Schiewenhorst +2.82.

— Nocny dyżur aptek. Do środy dnia 22 b. m. włącznie dyżuruje apteka „Radziecka”, ul. Szeroka, tel. nr. 250.

Repertuar Teatru Miejskiego:

Wtorek, 21 b. m. o godz. 16 — „Baba Jaga” (Bajki dla młodzieży); o godz. 20 — „Nie rzucaj mnie madame”.

Środa, 22 b. m. o godz. 20 — „Piękna Carzena”.

Repertuar kin:

Palace, ul. Mickiewicza — „Na zachodzie bez zmian”.

Luz — „Droga do raju”.

Światowid — „Słowik Hiszpański” z Gretą Garbo.

Corso — „Sherlock Holmes i Nat Pinkerton w Ameryce”.

Mara, ul. Warszawska — „Biała Księżniczka”.

Z miasta

Już w środę w kinie „PALACE” 100 proc. mówiony film polski bez napisów!

Kobieta, która się śmieje

z Zofią Batycką.

— Nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. dr. Wybickiego. We wtorek, dnia 28 kwietnia br. w drugą rocznicę śmierci ś. p. dr. Wybickiego, b. Starosty Krajowego Pomorskiego, odprawione będzie o godz. 9-tej w kościele Najśw. Panny Marji w Toruniu nabożeństwo żałobne za duszę Zmarłego.

— Przed obchodem święta narodowego 3 maja. Celem omówienia zorganizowania przez czynników obywatelskie lokalnego Komitetu Obchodu Święta Narodowego 3 Maja, odbędzie się w środę 22 b. m. o godz. 18-tej zebranie w sali Strzelnicy przy ul. Przedzamcze.

— Zarząd wydziału gospody w Toruniu zaprasza wszystkie zarządy cechów i bractw czeladzi na doroczne walne zebranie, które odbędzie się we czwartek, dnia 23 b. m. o godz. 20-tej w gospodzie przy ul. Sukienniczej. W razie braku przewidzianego statutem kompletu, odbędzie się pół godziny później drugie zebranie bez względu na ilość obecnych. Zarząd.

— „Dzwon” — Toruń. Ćwiczenia chóru odbędzie się we wtorek, 21 b. m. o godz. 20 — I tenor, o godz. 21 — II tenor. Basy w środę o tym samym czasie. Uprasza się o bezwzględnie punktualne przybycie. W piątek, 24 b. m. o godz. 20 w sali hotelu Mazowieckiego miesięczne zebranie członków. Na porządku obrad m. in. sprawa obchodu 10-lecia „Dzwonu”. O liczny udział prosi Zarząd.

— Święto pułkowe 63 p. p. Dowódca i Korpus Oficerski 63 p. p. zawiadamiają, iż w roku bieżącym święto pułkowe przypadające w dniu 9 maja, 1931 r., będzie obchodzone ściśle w ramach pułku.

— Sekretarjat Powiatowy i Grodzki BBWR w Toruniu mieści się przy ul. Bydgoskiej 33, II ptr., tel. 408 i czynny jest codziennie od godz. 16—19, we wtorki zaś i piątki od godz. 11—14 i od 16—19. W tychże godzinach członkom i sympatykom udziela się porad prawnych.

— Wywiadówka. Dyrekcja Państwowej Szkoły Zawodowej Żeńskiej powiadamia Rodziców i Opiekunów, że dnia 22 kwietnia b. r. w środę od godz. 16—18 odbędzie się konferencja wywiadowcza za III okres.

— Protest przeciwko zajęciom w Gdańsku. Dnia 15 b. m. odbyło się miesięczne zebranie członków BBWR. Kola Rejonu III (Bydgoskie Przedm.) na którym, po zreferowaniu między innymi przez prezesa Zarządu p. Ant. Szalacha sprawy marynarza polskiego Jeżyka, obecni na zebraniu uchwalili bardzo ostrą rezolucję protestacyjną, apelującą do społeczeństwa i władz o wyciągnięcie z tego incydentu jak najdalej idących konsekwencji.

— Z Opieki Rodzicielskiej przy państw. gimn. im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Na niedzielę, dnia 26 kwietnia 1931 r. organizuje Zarząd O. R. uroczyste poświęcenie nowego sztandaru, ufundowanego przez Opiekę Rodzicielską: 1) godz. 9-ta msza św. w kościele św. Jana na intencję zakładu i poświęcenie sztandar;

Winnych pociągnąć do odpowiedzialności

Kto spowodował upadek Kasy Rzemieślniczej? Z rocznego walnego zebrania Centralnej Kasy Rzemieślniczej

W ub. niedzielę odbyło się w sali „Strzelnicy” roczne walne zgromadzenie Centralnej Kasy Rzemieślniczej na Pomorze w Toruniu, które zagał zastępca prezesa p. Wiencek. Przewodniczącym wybrano p. radcę Barciszewskiego, sekretarzem p. Millera.

Następnie wiceprezes p. Wiencek w sprawozdaniu swem z czynności Rady Nadzorczej, obszernie scharakteryzował działalność starej Rady Nadzorczej, dając również pogląd na prace nowo wybranej Rady.

Sprawozdanie członka Komisji rewizyjnej p. Kurkowskiego ujawniło niesłychanie szkodliwą działalność byłego zarządu, oraz brak należytej rewizji ze strony byłej Rady Nadzorczej. Szczególnie uderzał brak kontroli ze strony Komisji rewizyjnej.

Z kolei sprawozdanie imieniem Zarządu zdał członek Zarządu p. Hoffman, stwierdzając, że w chwili przejścia Zarządu Kasa znajdowała się w nadwymiar ciężkim położeniu finansowym, kapitały kasy znajdowały się w wekslach protestowanych i w skargach.

Bilans kasy, przedstawiony przez p. Millera, na dzień 31 marca 1931 r. wykazywał straty w wysokości 63.596,30 zł.

W dyskusji, jaka się wywiązała nad sprawozdaniami, p. Wojtowicz w kategoriowej formie sprzeciwił się udzieleniu pokwitowania tak byłemu Zarządowi jak i byłej Radzie Nad-

zorczej, przyczem wniósł o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności. Całkowitą winę przypisywał poszczególni mówcy Skalskiemu jako byłemu członkowi Zarządu oraz brakowi należytej kontroli ze strony Rady Nadzorczej.

W wyniku dyskusji powzięto jednogłośnie uchwałę nie udzielać pokwitowania ani b. Zarządowi ani b. Radzie Nadzorczej, na której czele stał p. Sulecki.

Ponadto powzięto również jednogłośnie uchwałę, że w myśl art. 44 ustawy o Spółdz. winnych członków b. Rady Nadzorczej oraz Zarządu pociągnie się do odpowiedzialności karnej i materialnej.

W dalszym ciągu zebrania uchwalono prawie jednomyślnie, bo przeciwko 1 głosowi, że na pokrycie strat, wykazanych w bilansie p. 31. III. 1931 w sumie 63.596 zł., skreśla się 1) udziały w sumie 46.666.— zł. 2) fundusz re-

zerwowo 2.329,03 zł. 3) fundusz wątpliwych pretensji 6.341,59 zł i 4) fundusz budowlany 1.304,08 zł — razem 56.640,70 zł. resztę strat w sumie 6.955,60 zł pokryje się dopłatą pobraną od każdego członka w stosunku do zadeklarowanych przez niego udziałów po 200 zł. od każdego udziału z tytułu odpowiedzialności, na co policzą się wpłacone sumy tym członkom, którzy wpłacili je już na podstawie uchwały powziętej na walnym zebraniu w dniu 25 stycznia 1931 r.

Następnie powzięto uchwałę zmniejszającą skład Zarządu i Rady Nadzorczej, poczem w skład Rady Nadzorczej wybrano jednogłośnie pp. Franciszka Wiencka i A. Szulca z Torunia oraz p. Wł. Grobelnego z Grudziądza.

Po bardzo obszernej dyskusji, w której omawiano najżywotniejsze sprawy kasy, zebranie zamknięto.

Nadużycia w Kasie Rzemieślniczej

Aresztowania członków Zarządu i Rady Nadzorczej

Z polecenia prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Toruniu aresztowani zostali w związku z nadużyciami oraz w związku z skandaliczną gospodarką w Centralnej Kasie Rzemieślniczej, b. kierownik kasy Bronisław Skalski, prezes Rady Nadzorczej teje kasy Jakób Sulecki oraz ksiązkowy Warszawski pod zarzu-

tem nieuczciwych manipulacji, które kasę doprowadziły do upadku, narażając ją na straty wynoszące przeszło 700.000 zł.

Ponadto w dniu wczorajszym aresztowany został członek Zarządu teje Kasy Goncerzewicz.

Przeprowadzone przez prokuratora dochodzenia wskazują na to, że głównym motorem całej tej karygodnej i oszukańczej gospodarki był kierownik kasy Skalski. W wyniku dochodzeń Sulecki zwolniony został w dniu wczorajszym.

Sledztwo w tej sensacyjnej aferze prowadzi prokurator rejonowy przy Sądzie Okręgowym Wiśniewski.

Ze Związku Mechaników

Drugie miesięczne zebranie Związku Pracowników Zawodów Mechanicznych, które odbyło się ubiegłej niedzieli, zagał wiceprezes p. Buczkowski. Po odczycaniu protokołu przez sekretarza p. Wywickiego zabrał głos zastępca sekretarza p. Spychała, który wystąpił przeciwko zatrudnianiu przez przedsiębiorców sił niewykwalifikowanych, podczas gdy wykwalifikowany mechanik z trudem tylko może znaleźć pracę.

W dalszym ciągu zebrania p. Trawiński wniósł o zmianę nazwy Związku na „Związek Mechaników na Pomorzu”, wskazując na zadania jakie związek ma do spełnienia. Na czoło wszystkich zagadnień wysuwa się sprawa podniesienia zawodu mechaników do godności rzemiosła. Po krótkiej dyskusji wniosek przyjęto.

Po omówieniu szeregu spraw natury wewnętrznej p. wiceprezes Buczkowski solwował zebranie hasłem „Cześć Pracy”.

Ceny targowe ziemiaków

Na targowcach miejskich zanotowano następujące ceny w dniu wczorajszym na ziemniaki jadalne (100 kg.): Chełmno 6 zł; Chojnice 5 zł; Nowemiasto 6—6,50 zł; Tczew 7 zł; Toruń 10—14 zł.

Na białym czworoboku

Kino Światowid

Dyrekcja kina „Światowid” nie mogła nie wybrać aktualniejszego w chwili hiszpańskiego przewrotu, jak przeróbkę Blasco Ibaneza „Hiszpański słowik”. Prześliczne obrazki z średnio wiecznej mieściny, pełna grozy powódź hiszpańska, przerażająca potęgą niszczycielskiego żywiołu, interesujące sceny na tle propagandy przedwyborczej, no... i Greta Garbo... niezrównana, czarująca, pełna tajemniczego wdzięku i uroku zdobywa rzesze nowych wielbicieli w przepysznej swej kreacji „Hiszpańskiego słowika”, który ma zapewnić powodzenie na naszym ekranie. (sm.)

Kino Palace

Dziś we wtorek, 21 b. m. dźwiękowe kino „Palace” wyświetla po raz ostatni film p. t. „Na zachodzie bez zmian”.

Jako następny program kino „Palace” zapowiada 100% mówiony (bez napisów) film polski p. t. „Kobieta, która się śmieje” z Zofią Batycką, Aleksandrem Zabczyńskim, Wiktoorem Biegańskim, Wiesławem Gawlikowskim. Będzie to program niezwykle atrakcyjny, gdyż filmów całkowicie mówionych jeszcze w Toruniu nie było.

Dwa krzyże na piersiach harcerek

Cześć odznaczonym!

Z pośród wielu ideowych organizacji kobiecych ogromne znaczenie i światową rozciągłość posiada żeńskie harcerstwo.

Szare mundurki i znak krzyża harcerskiego są poważnym zagadnieniem wychowawczym, bow em treścią ich jest bardzo wzniosła, jakkolwiek trzeźwa i życiowa ideologia harcerska, której hasłem naczelnym: Służba Bogu i Ojczyźnie.

Za służbę ideową, tylko ideowe może być zadośćuczynienie: Bóg nagradza największymi skarbami duszy. Ojczyzna nagradza uznaniem, znacząc tych, co Jej służą wiernie i bezinteresownie krzyżami zasługi.

Taką rzeczą kolejną dwie harcerki w Toruniu umieszcza na swych mundurach obok krzyża harcerskiego srebrny krzyż zasługi przyznany im za ofiarną pracę społeczną na terenie żeńskiego harcerstwa.

Zaszczytne odznaczeniami są: Komendantka Chorągwi Pomorskiej p. Dora Cieńska — urzędniczka Kuratorjum i Komendantka żeńskiego Hufca Toruńskiego p. Jadwiga Łusniakówna, nauczycielka.

Ojczyzna dała za ofiarną służbę wyraz swego uznania.

Cześć Odznaczonym!

M. S.

„W jedności siła”

Odezwa do podoficerów rezerwy!

Upłynęło 6 lat od czasu założenia Koła Podoficerów Rezerwy w Toruniu. Okres ten upłynął na gorączkowej pracy nad systematycznym rozwojem Koła. Na rozwój jego wpłynęło w dużej mierze urządzenie rozmaitych imprez sportowych jak strzelania o mistrzostwo Koła połączone z nagrodami, marsze, wyścigi i t. p. Kolo rozwijało się w bardzo szybkim tempie, tak że po paru latach istnienia w chwili obecnej liczy przeszło 300 członków. Mimo tych rezultatów i tej liczebności członków nie wolno nam spocząć na laurach, dlatego, że już dopieiliśmy celu. Nie! Musimy powiększać w dalszym ciągu nasze szeregi tymi, którzy nie są jeszcze zrzeszeni w organizacji. Musimy zorganizować się wszyscy pod sztandarem Koła, musimy z obowiązku dla naszej Ojczyzny zespolić nasze siły, by godnie mógł reprezentować nasz sztandar. Pamiętajmy, że hasłem naszym jest i będzie: „W jedności siła”. Pokażmy wrogom naszym, że jesteśmy karni i spójna, sprężystą organizacją.

Koledzy Podoficerowie Rezerwy! Apeluje my do Was, wstępujcie w nasze szeregi. Wy, którzy jeszcze nie macie naszego programu pracy, przybywajcie na zebrania, które odbywają się w każdy czwartek po 1 każdego miesiąca w lokalu „Strzelnica” przy ul. Przedzamcze, zaznajomicie się z historją Koła, która wydała obfite plony na polu przysposobienia wojskowego, jak i na polu wewnątrz-organizacyjnym.

Przy tej sposobności zaznaczyć wypada, że chlubą naszej pracy jest wydanie „Księgi Pamiątkowej 10-lecia Pomorza” przez Kolo Podoficerów Rezerwy w Toruniu, która w tysiącnych egzemplarzach rozpowszechniona po całej Polsce, rozgłasza dobre imię podoficera rezerwy. Chcąc czerpać z bogatego materiału umieszczonego w Księdze Pamiątkowej, niechaj śle zamówienia do Sekretarjatu Koła w Toruniu, ul. Łazienna nr. 2.

Zarząd Koła Podoficerów Rezerwy.

Walne zgromadzenie delegatów Zw. Zrzeszeń Gospodarczych

Walne roczne zgromadzenie delegatów Zw. Zrzeszeń Gospodarczych w Toruniu odbędzie się we wtorek, dnia 19 maja r. b. o godz. 20 w lokalu Związku przy ul. Żeglarskiej nr. 1.

Na porządku obrad m. in.: sprawozdanie ustępującego zarządu; uchwalenie budżetu; wybór uzupełniającego zarząd; wybór uzupełniającej komisji rewizyjnej oraz wnioski do uchwał.

O ile nie stawi się na godz. 20-tą przepisana ilość członków, odbędzie się pół godziny później ponowne roczne walne zgromadzenie delegatów, uchwało moczne bez względu na ilość przybyłych członków. Zarząd.

daru; 2) godz. 10,30 uroczyste wręczenie sztandaru w auli gimnazjum. Zarząd O. R. prosi tą drogą wszystkich członków O. R. o gremjalne wzięcie udziału w uroczystości.

— „Nie rzucaj mnie madame”. Dziś we wtorek, dnia 21 b. m. pierwszy gościnny występ Teatru Miejskiego z Grudziądza pod dyrekcją St. Zięciakiewicza; o godz. 16-tej przedstawienie dla dzieci, efektowna i zajmująca bajka „Baba Jaga” (ceny zniżone); wieczorem zaś najnowsza komedia w 3 akt. Stefana Kiedrzyńskiego „Nie rzucaj mnie Madame”, która w sezonie bieżącym przez szereg miesięcy nie schodziła z repertuaru Teatru Letniego w Warszawie.

— Zgony. Dnia 20 kwietnia 1931 r. zmarli w Toruniu: Wacław Chylmański, ur. 5. 3. 1866; dnia 18 b. m. zmarli: Franciszek Felski, ur. 18. 3. 1870; Aniela Ługowska z domu Pawłowska, ur. 23. 7. 1868 r.

Kto wygrał?

W trzydziestym dniu ciągnięcia loterii państwowej główne wygrane padły na następujące numery:

Po 5000 zł. wygrały n-ry: 66089 137827.
Po 3000 zł. wygrały n-ry: 21126 86651 124036
Po 2000 zł. wygrały n-ry: 17758 29346 53402
71401 74539 111032 114580.
Po 1000 zł. wygrały n-ry: 8062 37677 76086
78245 130367 136441 167234 168267 191955 193773
204721 209237.
Po 500 zł. wygrały n-ry: 3245 4797 7530
14445 16600 17596 17797 19410 25148 27711
29160 33363 34936 35895 37763 39621 40221 48150
53680 54301 55885 56178 56225 61467 64026
63657 68538 82544 85757 86422 87610 88339
95051 98688 99746 101264 102711 102880 105074
106316 110106 112263 114223 121751 123654
124901 125771 126535 126976 132325 132622
143451 153734 158043 159102 160116 166288
166924 168137 176247 176553 178437 181125
184680 188365 190433 193110 203154 208085
208124 209657.

W kolekturze Pawła Billerta w Toruniu wygrały w 30 i ostatnim dniu 4426 12292 18558 21663 30654 34972 51411 54819 98731 98746 117401 117409 123350 124211 142025 167828 167847 167854.

Losy I kl. 23 L. P.

już można tamże nabyć $\frac{1}{4}$ = 10 zł, $\frac{1}{2}$ = 20 zł, $\frac{3}{4}$ = 40 zł. Również wypłacam już teraz 40 zł i $\frac{1}{4}$ losu I kl. 23 Loterii Państw. za wygraną stawkę każdej ćwiartki losu 5 kl. 22 L. P. mej kolektury.

Po przerwie.

Premja 300.000 zł. + 15.000 zł. łącznie 315.000 zł. nr. 137220.

Premja 200.000 zł. + 250 zł. łącznie 200.250 zł. nr. 5611.

Premja 100.000 zł. + 250 zł. łącznie 100.250 zł. nr. 112612.

Zł. 15.000 wygrał nr. 75642.
Zł. 5.000 wygrał nr. 118359.
Zł. 3000 wygrał nr. 37804.

Po zł. 2.000 wygrały n-ry 7194 12074 20622 26157 51808 59771 77553 97093 97233 105794 125745 165719 181291 186082 188325.

Po 1000 zł. wygrały n-ry: 17743 21874 23775 30680 54030 90666 122590 134266 150929 155886 165421 170926 203246.

Po 500 zł. wygrały n-ry: 1813 4752 6414 6606 28215 33493 34470 35259 38858 39920 43205 45489 46230 46543 47136 52196 53323 55650 59123 67923 68797 68855 73283 75384 75474 84682 85058 87079 88147 100290 100451 100463 103962 108250 111768 112193 113890 115088 115234 116588 116585 118016 120830 122592 122984 123447 125348 125373 125867 128404 131433 135730 146154 147360 148310 148400 155999 158419 162559 163012 165686 173260 174711 175143 179406 183601 185832 190954 193194 194253 195140 197499 197461 197119 200740 203407 209424.

Mniejsze wygrane

oraz stawki nie zamieszczone w powyższym wykazie, można przejąć bezpłatnie w kolekturze Loterii Państwowej

„USMIECH FORTUNY“

Bydgoszcz, Pomorska 1, telefon 39.
Tamże natychmiastowa wypłata wszelkich wygranych, względnie zamiana stawek na nowe szczęśliwe losy. 6997

Chelmża

— Nocny dyżur lekarza dla członków Powiatowej Kasy Chorych pełni na czas od 18 do 25 bm. p. dr. Przeworski.

— Nocny dyżur Apteki pełni na czas od 18 do 25 bm. „Apteka Nowa“ p. Maliszewskiego przy ul. Toruńskiej.

Wielkie zebranie BBWR w Tczewie

W sobotę, dnia 18 b. m. odbyło się w sali Ogniska K. P. W. w Tczewie pod przewodnictwem prezesa Rady Powiat. p. Hempla poselskie zebranie sprawozdawcze BBWR. przy udziale zgórą 1000 osób.

Obszerny referat wygłosił p. poseł Tebinka. Referent w dłuższym przemówieniu scharakteryzował prace ubiegłej sesji sejmowej i rolę klubu parlamentarnego BBWR. w Sejmie. Omawiając kolejno zagadnienia zmiany regulaminu sejmowego, wniosek zmiany konstytucji, sprawę Brzeźcia, traktatu polsko-niemieckiego oraz budżetu, stwierdził p. poseł, że posłowie Bloku nie kierowali się w swoich decyzjach taniemi efektami a realnymi interesami państwa polskiego, które stawiają ponad interesy grup czy jednostek.

Szeroko omówił p. poseł zagadnienie obniżki o 15% poborów urzędniczych i zapowiedział

w odniesieniu do powiatu tczewskiego interwencję w Rządzie posłów pomorskich BBWR. w sprawie przyznania urzędnikom i funkcjonariuszom państw. tego powiatu 20% dodatku kresowego.

Sprawozdanie p. posła przyjęli zebrani bezkwestyjnie oklaskami.

W dyskusji zabierali głos liczni przedstawiciele miejscowego społeczeństwa, wysuwając z jednej strony szereg postulatów pod adresem parlamentarnego klubu BBWR., z drugiej zaś wyrażając zupełnie zaufanie do BBWR. i Rządu p. premiera Ślaska.

Uchwaleniem rezolucji zakończono to imponujące zebranie z głęboką wiarą, że zarówno Rząd jak i Blok piętrzące się przed państwem trudności pokonają i poprowadzą je do lepszej przyszłości.

Kociewiak.

Kronika

— Roczne zebranie Białego Krzyża. — W piątek dnia 17 bm. odbyło się w sali posiedzeń Magistratu roczne zebranie Białego Krzyża. Zebranie zajął prezes B. K. p. burmistrz Wojczyński. Na przewodniczącego zebrania wybrano p. starostę Stachowskiego. Sprawozdanie ze stanu kasy BK. złożył skarbnik p. Skocki. Po sprawozdaniach z działalności poszczególnych sekcji i po krótkiej lecz ożywionej dyskusji na wniosek Komisji rewizyjnej ustępującemu Zarządowi udzielono absolutorium z jednoczesnym uznaniem i podziękowaniem a przedewszystkiem sekcji świetlicowej i oświatowej za bardzo obfitą i owocną działalność. Staraniem sekcji świetlicowej przewodniczącą której była p. starościna Stachowska, została umebrowana świetlica żołnierska w koszarach 2 batalionu Strzelców, do której zakupiono również szereg gier towarzyskich oraz kilkadziesiąt książek do biblioteki, urządzono wreszcie dla żołnierzy gwiazdkę oraz świeconkę.

Sekcja oświatowa z p. insp. Tarnowiczem zorganizowała dla żołnierzy analfabetów i

poanalfabetów kursy oświatowe, które trwały od 1 października do 30 marca, wyniki były bardzo dobre. Do nowego zarządu wybrano w myśl statutu PBK. na przeciąg dwóch lat weszli p. burmistrz Wojczyński — prezes, ks. prob. Kupezyński i p. inż. Kliem — wiceprezesi; p. prof. Władyczyna — sekretarka; p. dyr. Malcowski — skarbnik, na przewodniczących sekcji z prawem kooptacji członków wybrano do sekcji świetlicowej p. starościna Stachowską, do propagandowej p. kontr. Kopsffa i do sekcji oświatowej ponownie p. inps. Tarnowicza. Jako delegat na okręgowy zjazd Pol. Białego Krzyża do Torunia i Naczelny zjazd do Warszawy jednogłośnie wybrana została p. starościna Stachowska. Do komisji rewizyjnej weszli pp. Raduński, Jurgo i Skocki. W wolnych głosach w sprawie dalszego rozwoju Polsk. Białego Krzyża przemawiali pp. starosta Stachowski, burmistrz Wojczyński, prof. Krupa, Jurgo, starościna Stachowska i insp. Tarnowicz. Poczem prezes PBK. dziękując za liczne zebranie jak również za żywe interesowanie się sprawami B. K. zamknął obrady.

Sępólno

— Za przyzwanie roll odpowiadali przed Sądem Grodzkim następujący gospodarze: z M. Cerkwicy: L. Cycowski, Jan Szmelter, Paweł Myśliwice, Jan Krzymkowski, Anna Kwasigroch, Apolonja Kunca. Oskarżenia nie przyznawają się do winy i twierdzą, że zawsze tylko tak daleko orali jak poprzednicy oskarżonych orali. Sąd po wysłuchaniu 2 świadków skazał L. Cycowskiego i Pawła Myśliwicę na 40 zł. kary, zaś Jana Szmeltera i Janę Krzymkowską po 30 zł. Anna Kwasigroch i Apolonja Kunca została uwolniona. Oprócz tego za nieodpowiednie zachowanie się oskarżonego Myśliwicę i zarzucenie jednemu świadkowi kłamstwa otrzymał karę w wysokości 10 złotych.

— Za „omyłkę“ 7 dni więzienia. Za urażenie cielesny popełniony na Leokadii Kozik odpowiadał przed Sądem Grodzkim w Sępólnie Maksymilian Cichy z Sikorza. Oskarżony do winy się przyznaje, twierdząc, że uderzył przez omyłkę. Sąd po przesłuchaniu świadków skazał oskarżonego na 7 dni więzienia, koszt sądowy oraz 100 zł. nawiazki.

— Filmy propagandowe LOPP. Z inicjatywy Komitetu Powiatowego LOPP. w Sępólnie wyświetlano będą filmy propagandowe LOPP w poniedziałek dnia 20 bm. o godz. 20 w sali Domu Katolickiego w Sępólnie; w wtorek 21 bm. o godz. 20 w sali p. Bratwa w Kamieniu; w środę 22 bm. o godz. 20 w sali p. Rybki w Wałdowie; w czwartek dnia 23 bm. o godz. 20 w sali p. Oczkowskiego w Synlewie.

Lipno

— Pan Nachbin contra p. Turkiewicz. — Przed kilku dniami ulica Kościuszki była widownią bójk między dwoma pokątnymi bankierami. Pan Nachbin spotkawszy swego przeciwnika Turkiewicza wpadł w pasję i obil go w taki sposób laską, że musiano wzywać pomocy lekarza. Przyczyną bójk były nieporozumienia wynikłe na tle interesów. Zaznaczyć musimy, że ulica Kościuszki jest bardzo często widownią tego rodzaju bójk. Mamy wrażenie, że władze zajmą się bezpieczeństwem przechodniów na tej ulicy, gdyż niejednokrotnie ludzie nie nie winni obrywają kije.

— Inspekcja w Urzędzie pocztowym. — Przybył do naszego miasta inspektor dyrekcji Poczty i Telegrafów w Warszawie p. Głowacki który dokonał inspekcji w urzędzie pocztowym w Lipnie. Wszystko znalezione w wzorowym porządku. Na uznanie za swą gorliwą pracę zasługuje naczelnik urzędu p. Witosławski oraz jego podwładni.

Kościerzyna

— Włamanie do agentury pocztowej. — W nocy na 14 bm. włamali się nieznani sprawcy przez okno w piwnicy do mieszkania — Fredy Józefa prowadzącego agenturę pocztową w Grabowie pow. kościerski, gdzie uszkodzili biurko w którym znajdowała się kasa pocztowa. Sprawcy jednak niczego nie skradli bowiem zostali spłoszeni przez uszkodzonego. Dochodzenia w toku.

Giełdy

Notowania ziemioptodów w Poznaniu

Dostawa bieżąca, parytet Poznań, handel hurtowy	
za 100 kg. z dn. 20. IV. 1931 r.	
Zyto	27,25—27,50
Pszonca	31,50—32,00
Jęczmień przem.	28,00—29,00
Jęczmień browarowy	25,00—26,00
Owies	28,00—29,00
Mąka żytnia 65 proc.	39,00—40,00
Mąka pszenna 65 proc.	48,50—51,50
Ospa żytnia	22,50—23,50
Ospa pszenna	22,75—23,75
Groch polny	26,00—27,00
Groch Wiktorja	27,00—31,00
Groch Folgera	—
Wyka	45,00—47,00
Seradela	85,00—92,00
Łubin niebieski	24,00—26,00
Łubin żółty	34,00—38,00
Peluszka	47,00—50,00

Warszawskie notowania walutowe.

z dnia 20. IV 1931 r.

Tranzakcje	
St. Zjedn.	8,92
Franki franc.	—
Dewizy.	
Paryż	34,92
Praga	26,43
Szwajcaria	171,95
Sztokholm	238,93
Wiedeń	125,48
Włochy	46,76
Berlin	212,47

Notowania ziemioptodów w Berlinie

Ceny w R. M. Zboże i nasiona oleiste za 1000 kg. inne za 100 kg. z dnia 20. IV. 1931.

żyto od stacji załad.	193,00—195,70
jęczmień browarowy	243,00—250,00
jęczmień pastewny i przemysłowy	228,00—241,00
owies	184,00—188,00
kukurudza rum. wagon Berlin	—
mąka pszenna	34,75—40,50
mąka żytnia	26,80—29,00
otręby pszenne	13,00—13,25
otręby żytnie	13,40—13,70
groch Wiktorja	24,00—29,00
groch drobny, jadalny	23,00—27,00
groch pastewny	19,00—21,00
peluszka	25,00—30,00
bób	19,00—21,00
wytłoki suche	7,80—8,00
wytłoki soya	14,20—14,90
płatki ziemniaczane	15,50—16,00
ziemiaki jadalne białe	—
wyka	23,00—26,00
łubin niebieski	13,50—15,50
łubin żółty	22,00—26,00
makuchy rzepakowe	9,80—10,20
makuchy lniane	14,20—14,90

Notowanie kupców zbożowych w Toruniu

z dnia 20 kwietnia 1931 r.

Ceny rozumieją się za 100 kg franco stacja załadowania na Pomorzu, za otręby franco stacja odbiorcza.

Pszonca dworska	30,50—31,50
Pszonca targowa	30,00—31,00
Zyto	25,00—26,00
Jęczmień dworski	25,50—26,50
Jęczmień targowy	24,00—25,00
Owies	24,00—25,00
Mąka pszenna	51,00
Mąka żytnia	40,25
Otręby pszenne	25,00
Otręby żytnie	24,00

Ogólne usposobienie mocniejsze

Gdańska giełda zbożowa.

z dnia 20 kwietnia 1931 roku.

(Notowania nieurzędowe).

Pszonca 130 funt. 18,75; 128 funt. 18,25; żyto 15,75; jęczmień browarowy 16—17,50; jęczmień pastewny 16; owies 13,50 — 16,25; otręby żytnie 13,50 otręby pszenne 13,50.

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament „Dnia Pomorskiego“ na miesiąc maj 1931 r. i proszę należność — **Zł. 3.39** pobrać przez listowego

Imię i nazwisko.....

Miejscowość.....

Poczta.....

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty — **Zł. 3.39** — tytułem prenumeraty „Dnia Pomorskiego“ na miesiąc maj 1931 r. potwierdzam.

dnia.....

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament „Dnia Bydgoskiego“ na miesiąc maj 1931 r. i proszę należność — **Zł. 3.39** pobrać przez listowego.

Imię i Nazwisko.....

Miejscowość.....

Poczta.....

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty — **3.39** — tytułem prenumeraty „Dnia Bydgoskiego“ na miesiąc maj 1931 r. potwierdzam.

dnia.....

Selegramy z ostatniej chwili

Najbliższa rodzina „upiora” z Düsseldorfu przed sądem w roli świadków

Berlin, 21. 4. (Pat) Rozprawa wczorajsza przeciwko mordercy Kürtenowi wniosła szereg nowych interesujących szczegółów, oświetlających motyw brodaczych czynów oskarżonego. Powołano na świadków m. in. siostry i brata Kürtena, którzy odmówili jednak zeznań. Przed przesłuchaniem ojca Kürtena oskarżony zażądał wyrowadzenia go z sali rozpraw.

Prezydent sądu Haertel, który prowadził śledztwo wstępne scharakteryzował Kürtena, jako człowieka o niezwykle wysokiej inteligencji, zasługującego bezwarunkowo na wiarę. W czasie przesłuchania Kürtena prowadził z nim często rozmowy

na temat zagadnień seksualnych, kryminalistycznych. Tylko raz jeden Kürten w czasie konfrontacji ze swą żoną usiłował odwołać poprzednie zeznania, nie mogąc, jak się później wyraził, znieść widoku jako morderca osoby tak mu bliskiej.

Król Alfons XIII-ty zdradził Niemcom plany woj. Francji

Paryż 21. 4. (PAT). Dziennik „La Republique” który kilkakrotnie wyraził swe niezadowolenie z entuzjastycznego przyjęcia, zgotowanego ekskrólowi hiszpańskiemu Alfonsowi XIII przez ludność paryską, wystąpił wczoraj z poważ-

nymi zarzutami przeciwko Alfonsowi XIII. Oskarża go mianowicie o to, że w czasie wojny, otrzymując różne poufne wiadomości od francuskiego attaché wojakowego, komunikował je Niemcom. — Jak stwierdza „La Republique” francuskiej służbie wywiadowczej udało się przychwycić poufny telegram adresowany przez Alfonsa XIII do Wilhelma i rząd francuski miał jakoby w rękach dowody, że Niemcy byli poinformowani tą drogą o zamiarach strategicznych Francji.

Miało to być też powodem odmownej odpowiedzi Clemenceau na wyrażoną przez Alfonsa XIII chęć spotkania się z nim.

Jeszcze jedna rewolucja Tym razem w Hondurasie

Boston, 21. 4. (Pat). Otrzymało tu wiadomość, że wczoraj o godz. 2 w nocy wybuchło w Hondurasie powstanie.

W Progresso chwyciło za broń przeszło 200 ludzi. Według pogłosek, powstańcze szczyty się w różnych punktach doliny rzeki Aguan. Komunikacja została przerwana.

Dotychczas nie wiadomo, jakie są przyczyny rewolucji.

Waszyngton, 26. 4. (Pat). W południowym Hondurasie wybuchła rewolucja. Ruch skierowany jest przeciwko liberalnemu prezydentowi Colingrasa. Według

otrzymanych wiadomości, oddziały rewolucjonistów odporne zostały w różnych punktach.

Na czele rozruchów stać ma podobno generał Gregoric Ferrera. Trzy krążowniki amerykańskie otrzymały rozkaz udania się do Hondurasu dla zapewnienia ocarozycy cudzoziemcom.

Waszyngton, 21. 4. (Pat). Władze amerykańskie są zdania, że rewolucja, która wybuchła w Hondurasie nosi charakter czysto ekonomiczny i wywołana została z powodu bezrobocia. Powstańcy starają się zawiadnąć portami.

Niezwykła sprawność policji gdańskiej w obronie hitlerowców

Przedwczoraj popołudniu we Wrzeszczu komuniści napadli na dwóch umundurowanych hitlerowców i mocno ich poturbowali. Zaalarmowana policja tym razem wykryła natychmiast jednego z napastników i osadziła go w więzieniu.

Polscy studenci w Białogrodzie

Białogrod 21. 4. (PAT). Bawiąc w Białogrodzie wycieczka studentów weterynaryjnych uniwersytetu warszawskiego z prof. Rostafińskim na czele złożyła na grobie Nieznanego Żołnierza wieńiec. Po zwiedzeniu Białogrodu i okolicy wycieczka odjechała w dalszą drogę do Sofji.

Bójka komunistów z żołnierzami kolonialnymi w Indochinach

Paryż, 21. 4. (PAT). Z Hanoi donoszą, że wśród tamtejszych Anamitów daje się zauważyć wzrost działalności komunistycznej. — Uzbrojone bandy napadają na posterunki, które ujęły przedtem około 50 osób, zajmujących się propagandą komunistyczną. W niektórych miejscach doszło do starć między dużymi grupami komunistów a oddziałami strzelców anamickich. Komuniści zostali rozbiti i ponieśli znaczne straty. Zastępca gubernatora generalnego i przedstawiciel władz wojskowych udali się natychmiast na teren zajść.

Strach ma wielkie oczy Fotografia ćwiczących artylerzystów przeraża Niemców

Berlin, 20. 4. (Pat). Biuro Wolffa komunikuje. Trzech oficerów francuskich, wśród nich jeden członek ambasady francuskiej w Berlinie, udało się po uprzednim zawiadomieniu miarodajnych czynników w podróż do Prus Wschodnich, celem zwiedzenia polowiska pod Tannenbergiem i Gąbina.

W pierwszym dniu swego pobytu w Prusach Wschodnich uczestnicy podróży w towarzystwie francuskiego konsula w Królewcę udali się do koszar artylerzystów i dokonali tam zdjęć fotograficznych z ćwiczeń, odbywających się wewnątrz koszar.

Wszyscy zostali natychmiast aresztowani przez wartowny oddział i po stwierdzeniu tożsamości wypuszczeni na wolność. Aparat fotograficzny został skonfiskowany, zaś dokonane zdjęcia poddano badaniom. Miarodajne czynniki niemieckie okraszają to zachowanie się obcych oficerów rażenie twierdzą jako nieodpowiednie. Urząd spraw zagr. Kzeszy interwenjował w tej sprawie w ambasadzie francuskiej w Berlinie.

Straszna katastrofa kolej. w Chinach 40 zabitych — wielka ilość rannych

Hongkong 21. 4. (PAT). Na linii kolejowej Kanton — Kowloon wydarzyła się katastrofa kolejowa. w której zabitych zostało około 40 osób, zaś 50 odniosło rany. Przyczyną katastrofy było podmycie toru przez gwałtowne deszcze. Z

wysokiego nasypu spadła lokomotywa i kilka wagonów. Wśród szczątków rozbitych wagonów w głębi błota znajduje się dotychczas wielu rannych. Niektórzy z nich pod wpływem przerażenia dostali objędu. Akcja ratunkowa trwa.

Polskie biuro przygotowawcze dla prac międzynarodowej konferencji rozbrojeniowej.

(z) Warszawa, 21. 4. (tel. wł.) W związku z wyznaczoną na początek r. 1932 międzynarodową konferencją rozbrojeniową przewiduje się zorganizowanie już obecnie polskiej delegacji na tę konferencję. Dla dokonania prac przygotowawczych do konferencji rozbrojeniowej, prowadzonych obecnie przez Ministerstwo Spr. Zagr. sztab główny, został utworzony organ specjalny pod nazwą „Biuro prac przygotowawczych dla międzynarodowej konferen-

cji rozbrojeniowej”.

Do czasu wyznaczenia przez rząd polski delegacji na tę konferencję biura, podległe Ministrowi Spraw Zagr. pracują w ścisłym kontakcie z gen. Kasprzyckim z tytułu jego dotychczasowej funkcji w dziedzinie rozbrojenia. Obsadę personelu biura stanowić będą urzędnicy, wyznaczeni przez Ministra Spraw Zagr. i oficerowie, wyznaczeni przez szefa sztabu głównego.

Szkolnictwo mniejszościowe na Śląsku przed trybunałem sprawiedliwości międzynarodowej

Haga 21. 4. (PAT). W trzecim dniu rozprawy stałego trybunału sprawiedliwości międzynarodowej w sprawie czy dzieci wykluczone na skutek egzaminów językowych ze szkół mniejszościowych mogą obecnie powracać do tych szkół, zabrał głos przedstawiciel rządu niemieckiego prof. Kaufman. Powtórzył on swoje twierdzenie o prowizorycznym charakterze rezolucji Rady Ligi Narodów z marca i grudnia 1927 r.

Odpowiadając na tezę polską, że przeprowadzenie egzaminów językowych stwierdziło fakt, iż dzieci nie umiały odpowiadać na najprostsz pytania w języku niemieckim, a zatem język ten nie jest ich językiem własnym, prof. Kaufman dowodził, że okoliczność ta nie decyduje ani o ważności tych egzaminów po ogłoszeniu wyroku trybunału z kwietnia 1928 r. ani nie stwierdza że język ten nie jest językiem własnym tych dzieci.

W czwartym dniu rozpraw replikował na ponowne te wywody reprezentanta rządu niemieckiego przedstawiciel rządu polskiego p.

przez Jan Mrozowski, który stwierdził, że wywody przedstawiciela Niemiec nie wniosły do sprawy dzisiejszej żadnych nowych argumentów. Podkreślił raz jeszcze wytyczne tezy polskiej, która opiera się na stwierdzeniu przez neutralnego eksperta podczas egzaminów językowych, że językiem własnym przy egzaminie dzieci nie jest język niemiecki. — Podkreślił on ścisłą zależność stwierdzenia tego faktu od sentencji wyroku trybunału z dnia 26 kwietnia 1928 roku.

Nad nierzeczowymi argumentami i niektórymi niewłaściwymi wyrażeniami agenta rządu niemieckiego przeszedł przez Mrozowski do porządku dziennego, protestując jedynie w sposób kategoryczny przeciwko tej części wywodów, która miała charakter mieszania się w sprawy wewnętrzne Polski.

Na zapytanie postawione przez dwóch sędziów, udzielił przez Mrozowski obszernych wyjaśnień co do techniki wpisów do szkół na G. Śląsku i przytoczył szereg cyfr statystycznych, dotyczących szkolnictwa mniejszości-

wego oraz podkreślił szkodliwość obecności dzieci, nie umiejących po niemiecku w szkołach mniejszościowych. Ponadto doręczył trybunałowi szereg dokumentów i zawierających dane do udzielonych informacji.

W odpowiedzi na pytanie trybunału co do polskiego szkolnictwa na Śląsku Opolskim, streścił p. przez Mrozowski swą odpowiedź do przytoczenia paru cyfr, które zdaniem jego mówią same za siebie, jeśli chodzi o warunki swobodnego rozwoju szkół mniejszościowych na Śląsku niemieckiej części G. Śląska i stwierdził na podstawie niemieckich statystyk z roku 1925, że cyfra ludności polskiej na Śląsku Opolskim wyniosła 542. 508. Na powyższą cyfrę pobiera obecnie naukę w swym ojczystym języku 347 dzieci polskich. W tym samym czasie na 257.885 ludności niemieckiej na polskim Śląsku pobiera naukę w języku niemieckim 17.163 dzieci.

Po złożeniu dokumentów prezydent trybunału na prośbę agenta rządu niemieckiego odczytał dalszą rozprawę do dnia 20 bm.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekale na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie . . . 1 zł — w tekale . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 250 znaków, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 200 znaków
W Gdańsku za wiersze 7-milim. . . . . 15 fen.
4 . . . . . 50 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . . . 10 fen.
Przy sądowym śledztwem należności rabat upada. Dla wszelkich spraw
spornych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane
miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Reaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgosku 76
Rea. odpowiedzialny na Bydgoszcz Michalik Stefan Mostawa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska W. Cieszyński,
Gdańsk Stadtgraben 6
Redaktor odpowiad. na Wełberowu W. Grabowski Gdańska 4, tel. 64
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocławiu, Cyprjan Karpiński
Inowrocław ul. Toruńska 9.
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądzie, Józef Stanach, Groblewa 6
Za ogłoszenia odpowiedzialna administracja
Wydawnictwo „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Gdańska”,
„Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”,
„Dzień Kujawski”
Czcionkami P. cm. Druk. Rotn. S. A. w Toruniu Bydgoska

Abonament miesięczny wynosi
wsknedyjacji miejscowych agencjach . . . . . 3,40 zł
z odnośnieniem do domu w Toruniu . . . . . 3,— zł
przez pocztę z odnośnieniem . . . . . 3,36 zł
oo opaska . . . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7,— zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki), Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
PRENUMERATA „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięczny w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnieniem kwartalnie 9,27 zł
miesięcznie 3,09 zł